

ALAPÍTVÁ 1927-BEN

DEVECSERI ÚJSÁG

2019. Június | A TELEPÜLÉS KÖZÉLETI LAPJA | XXVI. (XLI.) évfolyam 6. szám

KÁRPÁTALJAI MAGYAR TELEPÜLÉSEKEN JÁRTUNK...

Kárpátaljai óvodások műsora

A Kárpátaljai szolidaritási program keretében 2018-ban benyújtott „Testvértelepülési kapcsolatok erősítése

Devecser és Nagypalád-Fertőszalmás között” című pályázattal nyerte el Devecser városa azt az összeget (2.023.000

Ft vissza nem térítendő támogatást), amiből közös rendezvények lebonyolítására nyílt lehetőség a két községet

magába foglaló határon túli közösséggel; Nagypalád-Fertőszalmással.

(Folytatás az 5. oldalon)

HA JÚNIUS, AKKOR VAKÁCIÓ

Repül az idő. Beköszöntött a június, amit eleink Nyárelő havának, Szent Iván havának is hívtak. Most kezdődik az igazi nyár, mely számos költőnek adott ihletet a tollforgatáshoz.

(Folytatás a 4. oldalon)

Gyurkovics Tibor: Örökké

Örökké van a táj, a fák, az almakertek,
a fák végén a lomb vagy a diólevél,
miket úgy hajt a szél, mint halakat a gyermek,
ahogy ujjaival a víz széléhez ér.

Lenn ember ballag át, az aszfalt néma útja
kigyózik bőrösen és lendül és ragyog,
a lebegő ködök a levegőbe fúrva
egyhelyben fekszenek, mint fáradt angyalok.

A levegő örök, a tűz, a fény, a mérleg,
a billenő hegyen a tér sziklája áll,
mint mértani idom, amelybe zárva él egy
madár és énekel tízezer éve már.

Őrizz meg engem is, míg szelek hasogatják
a szívemet, szegezz a fák közé oda,
ahol ragyog a gally, mint rettentő igazság
s aranyként tündököl a tárgyak homloka.

*Minden kedves Olvasónknak kellemes nyarat kívánunk!
Augusztusban jelentkezünk!*

PROJEKTZÁRÓ KIÁLLÍTÁS

A Városi Könyvtár galériája adott otthont a Somló és Térsége Gyermekeiért Egyesület által szervezett, „Vizuális készségű tehetségek gondozása a Somló térségben” című projekt záró kiállításának. A megjelenteket az intézmény igazgatója Szente-Takács Anna köszöntötte, s egyben arról szólt, megtiszteltetés számukra, hogy őket választották a kiállítás megrendezésének helyszínéül. A projektvezető Somogyiné Németh Klára rajztanár köszöntő beszédében bemutatta a programban megvalósult eredményeket, s nagy jelentőséget tulajdonított a

közben kibontakozó közösségformáló erőnek. A kiállítást Baranyai Zoltánné, a Szín-Vonal Alapfokú Oktatási Intézmény és Regionális Tehetségközpont igazgatója nyitotta meg, aki elismerően méltatta a gyerekek színvonalas munkáit, s hangsúlyozta, hogy napjainkban nagyon fontos a kreativitásra nevelés a művészet eszközeivel. A közönség ezután megtekintette azokat a kisfilmeket, amelyek a műhely életébe adtak bepillantást. Az érdeklődők tetszéssel fogadták a kiállítást.

Czeidl József

A projektzáró kiállítás megnyitója. Balról jobbra: Szente-Takács Anna igazgatónő, Baranyai Zoltánné, Somogyiné Németh Klára és a kiállító gyerekek
Fotó: Czeidl József

MINIATŰR VILÁG

A véletlennek és Szente-Takács Anna igazgatónő leleményességének köszönhetően fantasztikus kiállítást láthattunk a könyvtár galériáján. Az eredetileg tervezett tárlat a művész egészségi állapota miatt nem valósulhatott meg. Helyette az igazgatónő Babos Anita (legutóbbi kiállító) segítségével „talált rá” Schwarze Lovas Zsuzsanna dioráma alkotóra, aki vállalta, hogy elhozza remekait. A vendégeket a Bakos ikrek: Noémi, Petra és Réka nagyszerű zenéléssel fogadta. Tanáruk Ihsz-né Szabó Katalin. Szente-Takács Anna sokirányú kérdéseire adott válaszokból a kiállító alkotóról megtudhattuk; először a kislányának készített egy babaszobát, amely jól sikerült, és ez további munkálkodásra serkentette. Bár először festőnek készült, de úgy érezte, nagy a nyomás rajta, ezért inkább kitalált

magának egy egyéni alkotásmódot, a diorámát. Közben kiderült, hogy létezik a Magyar Miniatűr Műhely, amelynek tagja lett. A műhely tovább szélesítette, bővítette a lehetőségeit. A könyvtárosi képzettségével nagyon jól összeegyeztethető a kreatív, alkotó munka. Nem magyarázható, hogy miért csinálja, de állandó késztetést érez; „csinálni kell!” – ez a művészet. Most egy megosztott témán töpreng, a doboz egyik oldalán egy privát orvosi rendelőt, a másikon egy „állami” rendelőt mutat be, bár tudja, hogy honnan, milyen, mekkora kritikát elmarasztalást kap. Már jelentették fel, mert egyik életképén a kutya láncra van kötve (fél gyufaszálnyi az egész!). A miniatűrök kizárólag kiállításra készülnek – nem kerülnek eladásra –, mert így jut el nagyon sok emberhez. Iskoláknak is kölcsönadja,

hogy a gyermekeket is megérinthesse a művészet. Műterme nincs. Bécsben él német férjével és három gyermekével. A lakásban már alkotóműhelyt nem tudtak kialakítani. Általában éjjel az ágy tetején dolgozik. A fényt egy horgászlámpa biztosítja. Fejében sok-sok terv, elképzelés „kergeti” egymást, megvalósításra várva. Körbesétáltam a miniatűr csodák között. Úgy éreztem magam, mint Gulliver érezhette magát Lilliputban, a törpék országában. Minden az eredeti tökéletes mása, csak mérhetetlenül kicsi. Egy cipősdoboznyi helyen elfér a zöltség-gyümölcs bolt, egy másikban egy tökéletesen berendezett konyha, egy harmadikban egy falusi udvar... Bámulatos! Látni kell!

Váti Ferenc

A kiállító Schwarze Lovas Zsuzsanna
Fotó: Nagy Borbála

ÉVFOLYAMTALÁLKOZÓ

Május 25-én kora délután felnőttek zsvajától volt hangos a „nagyiskola” előtti park. 40 éves osztálytalálkozóra érkeztek az egykori, 1979-

ben végzett diákok. A két szervező: Gyenge Tünde és Kovács Péter a 38. osztály találkozójakor már arról beszélt, hogy a közelgő jeles évfordulót

évfolyam-találkozóként hirdessék meg. A 138 végzett nyolcadikosból, mintegy 80-an jelentek meg a négy osztályból. Az osztályfőnökök közül

az egyedüli élő tanár, Péter László tisztelte meg jelenlétével volt tanítványait. Az elhunyt Péter Lászlóné, Veres Katalin, Szűcs Lajos sírját is felkeresték, virágcsokorral és mécsesgyújtással emlékeztek meg róluk. Péter László és az akkori iskolaigazgató Németh Ernő felidéztek az együtt töltött négy év mára megszűnt napjait, beszámoltak az iskola további történetéről. Az osztályok ezt követően különvonultak, s ünnepi osztályfőnöki órát tartottak. A találkozó a város egyik éttermében folytatódott késő estebe nyúlóan. Egybehangzó volt a vélemény; jól sikerült, hangulatos volt a találkozó.

Czeidl József

A négy évfolyam együtt
Fotó: Czeidl József

„CSÍZ A CSUPASZ KÖRTEFÁN”

Intézményünk, a Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház 2017 óta rendezi meg a Madarak és fák napja alkalmából a „Csíz a csupasz körtefán”

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

című játékos természetismeret vetélkedőt, melyre a helyi általános iskola, a Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI alsó tagozatosai közül hívtunk osztályonként két 3-3 fős csapatot. Idén 13 csapat nevezett be a vetélkedőbe, melyen játékos feladatok megoldása - keresztrejtvény, találos kérdések, madárfelismerés - mellett ügyességi próbákat (óriás puzzle kirakása és mocsári halászat golyacsörrel gumicsizmában) is teljesíteni kellett a játékosoknak. A mozgékony-ságot, megfigyelőképességet, memóriát is igénylő feladatok közben azt is megtanulták a gyerekek, hogy a 2019-es esztendő fája a sajmegegy, madara

pedig a gólyatöcs. 1. helyen végzett a 2.b osztály Kerpács Alex, Steigler Kevin és Szusics Roland összetételű csapata 136 pont összegyűjtésével. 2. helyezett lett a 3. osztály Horváth Dzsénifer, Orsós Leóna, Orsós Mirella összeállítású csapata 132 ponttal. 3. helyet szerezte meg a 2.a osztályból Firnicz Rubina, Fuchs Hanna és Szabó Zsombor 131 ponttal. A jó hangulatú, izgalmas végeredménnyel záruló vetélkedőről senki sem távozott üres kézzel. Reméljük, minden gyermek tudásában gyarapodva és élményekkel telve tért haza!

Szente-Takács Anna
igazgató

VÁROSI GYEREKNAP

Devecser Város Önkormányzata gyermeknap rendezvényét idén intézményünk, a Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház szervezte, koordinálta és valósította meg. „Időjárásfelelőssünk jól teljesítette feladatát”, verőfényes napsütésben szórakozhattak a Kastélyparkba ellátogató gyermekek és családjaik. 15 féle népi fajátékot és egy rodeóbikát próbálhattak ki, láthatóan mindenki élvezte többek között a csigafutamot, a kosárhintát, a karikadobálást. A Magyar Vöröskereszt önkéntesei és munkatársai csodálatos arcfestésekkel lepték meg a gyermekeket, így egy idő után benépesült a játszótér Pókemberekkel, Supermanekkel, lepkékkel, cicákkal, oroszlánokkal, tündérlányokkal. A Máltai Szeretetszolgálat munkatársai jóvoltából légvár és óriás társas várta a gyerekeket, sőt a türelmesek csillámtetoválással is tölthetők a gyereknapi megjelenésüket! A Devecser Roma Nemzetiségi Önkormányzat jóvoltából senki sem maradt fagyalt nélkül, 550 adag nagyon finom, különböző cukrokkal díszített finomságot osztottak szét a rendezvényre látogatók között. Köszönjük nekik! Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai és a Rendőrök munkatársai bemutatták a kíváncsiaknak a tűzoltóautót belülről, valamint a rendőrrajrót motort és a rendőrautót. A Devecser

és Térsége Hagyományörző Íjász Egyesület tagjai bemutatót tartottak az érdeklődők számára, sőt bárki kipróbálhatta az ősi magyar fegyvert is! Intézményünk munkatársai Zsákbamacska játékokra hívták a gyerekeket. Ahhoz, hogy valaki húzhasson a zsákból egy-egy meglepetés plüssjátékot, három ügyességi játékban kellett részt vennie. Lehetett sárkányt etetni gesztenyével, az lldi-tóból horgászni, konzervdobozokat letarolni teniszlabdával és nagy-nagy fakanálal labdát egyensúlyozva sátrat kerülni. Szerencsére - mivel minden kisgyermek nagyon ügyes volt - mindenki húzhatott „zsákbamacskát”, s boldogan ölelhetett magához egy-egy játékmacit, cicát, mamutot és még sokféle más állatot. Három mini színpadi produkcióval is megörvendeztettük a lurkókat, elsőként Roli bohóc interaktív műsorát hallhatták-láthatták az érdeklődők, sőt segíthettek is neki oroszlánt átugratni karikán, kutyát idomítani. Majd a varázslás birodalmába vezette be Varga Bence bűvész a kicsiket és nagyokat, ezt követően pedig Molnár Orsi élvezetes koncertjét hallhatta a közönség. Orsi megtáncoltatta, megtornáztatta és vonatozásra hívta a közönséget, majd buborékfergeteggel lepette meg a gyerekeket a szokásos édességen kívül. Bár nem tudjuk teljesíteni azt a kívánságot, hogy

Fotó: Városi Könyvtár

„legyen minden nap gyereknap”, azért bízunk benne, aki eljött jól érezte magát, s önfeledt játékba feledkezve, fagyizás után kijelenthette, ez a nap róla, róluk szólt, a gyerekekről! Együttműködő partnereink voltak: Devecser Roma Nemzetiségi Önkormányzat, Devecser és Térsége Hagyományörző Íjász Egyesület, Devecseri Önkéntes Tűzoltó Egyesület, Devecseri Rendőrök, Magyar Máltai Szeretetszolgálat Devecseri Biztos Kezdet Gyerekház és Projektroda, Magyar Vöröskereszt Devecseri Krízisambulancia.

Szente-Takács Anna
igazgató

„CSODÁLATOS MESEVILÁG” A GÁRDONYI GÁLÁN

Tavasszal, immár harmadik alkalommal rendeztük meg a Gárdonyi gálát, melyre mindannyian lelkesen készültünk, hiszen ez a rendezvény jelzi, hogy hamarosan vége a tanévnek. A gála produkcióinak keretét a „csodálatos mesevilág” adta. Heszné Soós Krisztina köszöntése után az Élő Forrás Művészeti Iskola devecseri néptáncsoportjának koreográfiáját tekinthettük meg, majd Németh Hanna 4.a osztályos tanuló mondott mesét nekünk a pletykás asszonyokról. Ezt követően az 1.a osztályos kisdíjak nyuszi-táncukkal mutatták be, milyen sokat ügyesedtek az év során. Ezután a nagyobbaké volt a szerep. Török Vivien a 8.b osztály tanulója elénekelt a Micimackó című dalt, majd a 6.b triója: Bakos Noémi, Bakos Petra és Bakos Réka az Oroszlánkirály című mese betétdalát adták elő hangszereken. Műsorunk folytatásában a 2.a és 2.b osztály Pummukli tánca következett, majd Cseh Dzsénifer és a 6.b osztály a Kecse című népmesét adták elő. A mesevilág következő produkciójában a 4.a osztály

Fotó: Martonné Csom Adél

lyosok Jancsi és Juliska történetét mozdulatokkal, mimikával, és zenei aláfestéssel jelenítették meg. Őket az 1.b és 4.b vidám Trolljai követték, majd a 6.b mesezenékre koreografált modern színpadi produkcióját tekinthettük meg. A továbbiakban egy varázsszemüvegen keresztül megcsodálhattuk, ahogy a 3.a osztály tanulói szátórokká, törpékké változtak. Zárásként a mazsorett csoporttól búcsúzó negyedikesek léptek színpadra Minnie

egér bőrébe bújva. Ebben az évben is változatos, vidám, kreatív produkciókat tekinthettünk meg, melyek a mesék világába varázsoztak el minket. Köszönjük szépen a Devecseri Könyvtár és Művelődési Ház munkatársainak a rengeteg segítséget! Köszönjük a felkészítő pedagógusok munkáját, a gyerekek kitartását és lelkesedését, valamint a szülők segítő hozzáállását!

Martonné Csom Adél

TANKERÜLETI INTERNETES VETÉLKEDŐ

Az EFOP 3.2.5-17-2017-00051 nyilvántartási számú, a Pápai Tankerületi Központ intézményeiben megvalósuló projekt keretén belül MTMI centrikus internetes vetélkedőt hirdettek, melyben a

Egyházi Andrea tankerületi igazgató asszony átadja az első helyezettnek járó díjat, Orsós Reginának
Fotó: Iskola

Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI mellett két pápai általános iskola és egy középiskola vehetett részt. A pályázat célja a köznevelés eredményességének, hatékonyságának növelése, a pályorientáció megerősítése, az MTMI területek népszerűségének növelése, a projektszemléletű nevelés-oktatás módszereinek, tanulászervezési eljárásainak alkalmazása, az egyéni szükségletek és haladási ütem figyelembe vétele, a hátrányos helyzetű tanulók lemorzsolódásának csökkentése és a felvilágosító, támogató tevékenység végzése. A vetélkedőn összesen 376 diák vett részt, melyen matematikai, természettudományos, műszaki és informatikai készségeket fejlesztő feladatokat oldottak meg két szinten, két fordulóban. A redmenta.com felület biztosította a lehetőséget a válaszok gyors kiértékelésére és így a győztesek kihirdetésére. Orsós Regina, iskolánk 8.b osztályos tanu-

lója 1. helyezést ért el a megmérettetésen. Remek teljesítményéért jutalmul e-book olvasót kapott. Felkészítő tanára Mayer Gábor volt. A versenyt követően Reginát kérdeztük, aki elmondta; nem számított rá, hogy az első helyezést fogja elérni, számára is meglepetés volt, amikor megtudta a jó hírt. A feladatok több témakört érintettek; környezetvédelmi, fizikai, kémiai, biológiai kérdésekre kellett választ adnia. A megmérettetésen egyedüli nehézséget a biológiai kérdések megválaszolása jelentett, de egyben ez érdekessé is tette a versenyt, hiszen ezáltal sok új ismeretet szerzett. Mivel szeret olvasni, így nagyon örül a nyereményének, szabadidejében szívesen a kezébe veszi az e-book olvasót, amelyen kedvenc könyveit olvashatja.

Martonné Csom Adél
Vincze Barbara

SIKEREK A ROMA KI MIT TUD? VERSENYÉN

A hátrányos megkülönböztetés, valamint a szegregáció megelőzése, illetve megszüntetése fontos feladat, melyre a kormány, a Belügyminisztérium, valamint a magyar rendőrség is nagy hangsúlyt fektet. A közös szervezésű roma Ki mit tud?, a fent említett törekvések mentén került megrendezésre 2019. május 17-én Veszprémben. A rendőrség színháztermében tartott megnyitón Fellegi Norbert ezredes, megbízott rendőr-főkapitány kiemelte a rendezvény jelentőségét, hangot adott örömeinek, hogy a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság egy ilyen esemény szervezője. Némedi Lajos, Veszprém alpolgármestere elmondta, hogy a kultúra ápolása kiemelt feladat, és kötelesség is azon fiatalok támogatása, akik ezt képviselik. Borbély Zoltán, alezredes, a VMRFK közrendvédelmi osztályvezetője, a Területi Kisebbségi Kapcsolattartási Munkacsoport vezetője, a Ki mit tud? főszervezője elmondta, hogy a megmérettetésre negyven fellépő érkezett, a különdíjas gyerekek

majd a veszprémi színházban mutatkozhatnak be. Szekeres Kornél címzetes őrnagy, a Balatonfüredi Rendőrkapitányság roma kisebbségi összekötője kiemelten beszélt a híres roma származású művészekről, Rupa Éva, a Veszprém Megyei Roma Nemzetiségi Önkormányzat elnöke pedig azt hangsúlyozta, örül annak, hogy a roma fiatalok számára így módon biztosított a fellépési lehetőség. A Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI növendékei is szerepeltek a versenyen. Ének kategória: I. helyezett: Csoré Ágota Angéla (6.a osztály). Próza kategória: I. helyezett, a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöki különdíjasa Marczi Adrián Noel (4.a osztály) - felkészítő: Nyárs Hajnalka, III. helyezett: Bakos Noémi (6.b osztály) - felkészítő: Horváth András Csabáné Treiber Ildikó. Hangszeres kategória: I. helyezett: Bakos Réka (6.b osztály) - felkészítő: Ihászné Szabó Katalin, II. helyezett: Bakos Petra (6.b osztály) - felkészítő: Ihászné Szabó

Fotó: Veszprém Megyei Napló

Katalin. A zsűriben (Palásthy Bea, színművész - Petőfi Színház, Szőke Kavinszki András vezető bábszínész - Kabóca Bábszínház, Lakatos Ferenc, vezető szólista - Veszprém-Bakony Táncegyüttes) elnökként foglalt helyet Vándorfi László, a Pannon Várszínház direktora, aki elmondta, a szeretet mentén értékelték a produkciókat. Gratulálunk a diákoknak és a felkészítő pedagógusoknak!

Vincze Barbara

HA JÚNIUS, AKKOR VAKÁCIÓ (Folytatás a címlapról)

Radnóti Miklós így írt az év hatodik hónapjáról: „Nézz csak körül, most dél van és csodát látsz, az ég derűs, nincs homlokán redő, utak mentén virágozik mind az akác, a csermelynek arany taréja nő s a fényes levegőbe villogó jeleket ír egy lustán hősködő gyémántos testű nagy szitakötő.” Szavai-ból melegség árad. Olyan meleg, mint amelyet ez a hónap hoz. Előfordul azonban, hogy a hosszú nappalok és a magas napállás miatt érzett meleget, az időnként sűrűn megnövekvő felhőzet nyomában járó kiadós csapadékhullás pillanatok alatt hűvössé teszi. Mégis mindenki várta, még akkor is, ha időnkénti szeszélyességével az áprilissal versenybe szállhatna. Vártuk, mert ilyenkor

már teljesen felöltöznek a bokrok és a fák, javában eszegetnek a nemrég kikelt fészeklakók. Az idei hosszabb ideig tartó csapadékos időjárás ellenére kezd érni a korai cseresznye, eper, virágba borultak a hársfák, a bodza és a levendula. Sétáink során színek és illatok áradata állít meg bennünket, melázní egy röpké pillanatra. Számos neves nap kötődik a hónaphoz, ilyen például a Környezetvédelmi világnap, a Véralók világnapja, és az aratás kezdetét jelző Péter-Pál nap. Június, a pedagógusok, és a diákok kedvence közé tartozik, hiszen pár nap, és mindannyiuk számára „kitör” a jól megérdemelt, várva várt vakáció. A gyerekeknek ez az „addig alszok, ameddig akarok”, „a hurrá táborba megyek”, és az egész napos lazulás időszaka. A szülőknek

pedig megkezdődik a logisztikai maraton, és a „hogyan húzzuk ki szeptemberig” című erőpróba. No, azért a családok számára is tartogat örömteli pillanatokot a hónap, hisz szerencsés esetben a szülők szabadsága során, mégiscsak együtt lehet a család. Szülinapok, fesztiválok, nyaralások várnak mindenkire, hogy új élményekkel felvértezve vágjanak majd neki gyermekeink az új tanévnek. Viszont a nyári „lazaság” mellett fontos, hogy figyelmet fordítsunk egymásra, hogy próbáljuk meg elkerülni a lehetséges veszélyforrásokat bárhol is vagyunk. Minden kedves Olvasónak kívánok eseménydús, örömteli nyarat!

Vincze Barbara

HELYREIGAZÍTÁS

Előző számunkban dr. Czeidl Istvánnal készült riportban helytelenül jelent meg az alábbi mondat: „Jómódú családban nevelkedtem, nagy könyvtárunk volt.” Helyesen: Jómódú családnál voltam magántanuló, ahol nagy könyvtár volt.

A hibáért elnézést kérek: Váti Ferenc

KÁRPÁTALJAI MAGYAR TELEPÜLÉSEKEN JÁRTUNK... *(Folytatás a címlapról)*

Mint olvasóink előtt ismert, 2015-ben kötött az önkormányzat az említett, Ukrajnában lévő, kárpátaljai falvakkal testvértelepülési szerződést, melynek tartalma kulturális, oktatási, sport és gazdasági területeket, illetve intézmények és civil szervezetek közötti kapcsolatokat elmélyítő programokat ölel fel. A nyertes pályázat jóvoltából 2019. június 1. és június 4. napja között 40 fős küldöttség látogatott el Kárpátaljára. Az utazók között képviseltette magát városunk büszkesége, a Devecseri Ifjúsági Fúvószenekar; a devecseri közéletet szerepléseivel színesítő Őszi Fény Nyugdíjas Klub; az ügyes kezű Foltvarró Kör, ill. a helyi Tűztoltóság, s nem utolsósorban a szervezők: Ferenczi Gábor polgármester, Baráth Szilvia és Nyárs Hajnalka képviselő asszonyok. A több órás utazás után a határon Bíró Vencel nagypaládi polgármester és kísérete fogadott bennünket, majd a makkosjánsi szálláshely elfoglalását követően Beregszászra utaztunk városnézésre. Beregszász – többek között Erzsébet királynő, Bethlen Gábor, Esze Tamás, Rákóczi Ferenc városa – a történelmi viszontagságok ellenére mindig magyar volt és az is maradt. Kárpátalja délnyugati részén fekszik, tartozott már az Osztrák-Magyar Monarchiához, Romániához, Trianon után a Csehszlovák Köztársasághoz, 1945-től Szovjet-Ukrajnához. Ez a vidék volt a Rákóczi-felkelés bölcsője, s a városban sétálva örömmel láttuk ennek történelmi nyomait; a régi Magyar Királyi Törvényszék impozáns épületében kialakított II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolát, a Bethlen-Rákóczi kastély kissé elhanyagolt épületét... A második nap délelőttjén vasárnapi református istentiszteleten vettünk részt a fertősalmási református templomban. „A hit a megmaradás záloga” – vallják az ott élők, s valóban, a Szatmár megyéből kiszakított Nagypalád és társközsége, Fertősalmás ennek jegyében él. Elzártágban is megmaradtak magyarnak, őrizve nyelvüket, kultúrájukat, vallásukat. Nagypalád csaknem 100%-ban magyar lakossága példaértékű összefogással valósítja meg céljait. Törvényszéktől állampolgárok, akik békét és boldogulást remélnek. Az emberek háztáji gazdálkodással egészítik ki csekélyke jövedelmüket; epret, dohányt, uborkát, paradicsomot... termelnek. Az átlag fizetés kb. 30 ezer forintnak megfelelő hrványa, az átlag nyugdíj 10 ezer forint körül van. Az egészségügy színvonala alacsony, a gyógyszereket hamisítják, s eget verő a korrupció. A magyar kormány kiáll a kárpátaljai magyarság mellett, szociálisan és politikailag támogatja a közösséget, s ezért nagyon hálásak. A nap folyamán az I. Testvértelepülési Nap programjain vettünk részt Fertősalmáson. A két kisközség elöljárói, a beregszászi magyar konzulátus képviselői, a lakosság nagy szeretettel fogadta a devecseri küldöttséget. Fertősalmás rendezett község, amelyet dolgos emberek laknak, ahol a lakosság több mint 90%-a magyar nemzetiségű, vallását tekintve zömében református. A Napsugár Óvoda udvarán felállított színpadon először vendéglátóink köszöntöttek bennünket, majd kulturális műsor keretében a helyi óvoda és általános iskola növendékei adtak műsort. Az anyaország anyagi

segítségével megvarratott szép kis ruhákban táncoló, verselő csöppsegek bizony könnyet csaltak a szemünkbe, amikor a magyarságtudatról vallottak gyermeknyelven, hitelesen. A devecseri fúvószenekar koncertjét, a nyugdíjas klub előadását és a Németh Hanna által előadott népmesét követően a nagypaládi Cholnoky Imre Művészeti Iskola citerazenekarának szépséges muzsikája gyönyörködtetett bennünket. Közben a Foltvarró Kör munkáit, illetve Trombitás Veronika és Trombitás Zsófia festményeit is megtekinthették a helyi lakosok kis kiállítás keretében. A háttérben sportversenyek zajlottak, - barátságos futballmérkőzés, súlyemelés, kötélhúzás -, mely versenyszámokban – minden buzdításunk ellenére - a helyiek győztek. A „mundér becsületét” az Őszi Fény Nyugdíjas Klub asszonyai mentették meg, akik a főzőversenyben első helyezést értek el. Önkéntes tűzoltóink rövid bemutatót tartottak. Az élményekkel teli nap a környékbeli Kokas banda néptánc bemutatójával és táncba hívogató zenéjével ért véget. A 3. napon buszunk kárpátaljai nevezetességek látogatására indult. Első utunk Munkácsra vezetett. A munkácsi vár méltán Kárpátalja legfőbb nevezetessége. A város déli részén, a Latorca folyó kanyarulatánál, 68 m magas bércezen áll az ostromokkal, emberi nemtörődömséggel dacoló vár, melynek neve összeforrt a honfoglalással. Anonymus Gestája szerint a Verecke-hágón átkelő magyarok első pihenőjüket a mai vár környékén tartották, s már ekkor megkezdtek a vár építését. Hiába fűződik azonban megannyi híres magyar történelmi név a várhoz - mint pl. Károly Róbert, Nagy Lajos, Hunyadi János, Hunyadi Mátyás, Báthory, a Rákócziak, Zrínyi Ilona - az idegenforgalmi tájékoztatók nyelve ukrán, s a vár fokán is ukrán zászló díszleg. A millennium (1896) tiszteletére a vár északkeleti kiszögellésén 25 m magas emlékoszlopot állítottak, melyet a megszálló csehszlovák hatóságok elbontottak 1924-ben. A 2008-ban újra felállított emlékoszlopon lévő turulmadár – mely a magyar eredetmondák legendás madara - Verecke felé néz, emlékezve honfoglaló őseinkre, s egyben a jövőt kémlelve, mikor cserélke le Ukrajna címerére. Munkács után a Verecke-hágóhoz utaztunk. A Verecke-hágó a Máramarosi-havasok és a Keleti-Beszékidek közt biztosítja az áthaladást 839 m magasán. Az emlékmű elkészítésére Matl Péter, Kárpátalja egyik legjelentősebb mai szobrászművésze kapott megbízást. A hét ág egyben a hét magyar törzset, az alsó kő pedig a vérszerződés kelyhét is jelképezi, amelybe a hét vezér a vérét összefogta, s ebből született meg a Magyar Nemzet. 2008-ban a magyar állam 25 millió Ft-os támogatásával újjáépítették az 1996 óta folyamatosan, napjainkban is meggyalázott, pusztított és rombolt emlékművet. A fúvósok által kísért, közösen elénekelt Himnusz után a devecseriek nevében Ferenczi Gábor polgármester és Nyárs Hajnalka képviselő asszony, a nagypaládiak nevében Bíró Vencel polgármester megkoszorúzta az emlékművet, majd versmondással és énekkel adtunk ünnepi jelleget az eseménynek. A Kárpátok bércei alatt vezetett utunk, a csodálatos táj mindenkit

megigézett. Megrendítő élmény volt a Szolyvai Emlékpark és Siratófal meglátogatása, mely a sztálinizmus (malenkij robot) áldozatainak állít emléket az egykori lágertemető területén. Az 1944 őszén bevonuló szovjet csapatok a magyarok és németek által lakott településekről minden 18 és 50 év közötti férfit összeszedtek, és a Szolyván kialakított gyűjtőlágerbe zártak, ahol az embertelen bánásmód, az áldatlan körülmények és járványos betegségek miatt több ezren lették halálukat. 1944 ősze ily módon vált „kárpátaljai magyar holokausztta”, Szolyva pedig a táborba zárt foglyok szenvedése nyomán „Magyar Golgotává”. Az emléktáblákon az elhunytak neveit településenként vésték fel. Küldöttségünk emlékezett a történetekre, Baráth Szilvia képviselő asszony, Ferenczi Gábor és Bíró Vencel polgármesterek koszorút helyeztek el. Hazafelé még egy helyszínen megálltunk koszorúzni: a tiszaujlaki Tisza-hídtól nem messze, a település határában található a Turulmadaras emlékoszlop, ahol a kárpátaljai magyarság minden év júliusában megemlékezik a Rákóczi-szabadságharc első győztes csatájának évfordulójáról. A mesterségesen létrehozott halom tetején álló turulmadaras emlékmű a kárpátaljai magyarság egyik zarándokhelye. Utolsó napon Nagypaládra mentünk még vissza, ahol meglátogattuk a Kárpátpack Kft. zsákvarró üzemét, majd a csodaszép református templom melletti kertben megkoszorúztuk Kossuth Lajos szobrát. Aztán ismét egy megrendítő élmény következett: a fertősalmási iskola épületében iskolások ünnepi megemlékezésének lehettünk tanúi a Trianoni Emléknapi alkalmából. A megemlékezés elején Mayer Márk Wass Albert: Jönnek című írásával idézte fel az elcsatolás pillanatait okozta megrendítő érzést. A kárpátaljai iskolásoktól elhangzott művekből kicsendült a fájdalom, a mélységes igazságtalanság fölött érzett felháborodás, s érezte mindenki, hogy Trianon fájó seb még ma is, melyet sohasem lehet elfelejteni. A Himnusz és az Erdélyi himnusz szövegét közösen énekelve kihallatszott egy idős magyar bácsi erős és érces hangja, mely megsokszorozta bennünk az érzést, az együvé tartozás nemes pákosát. Bizony, Kárpátalján az utak göröngyösek – szó szerint a közutak néhol szinte járhatatlanok -, de az ott élőkben erős a hit, a hazafiság érzése, mely nem veszi figyelembe a kijelölt országhatárokat. Magyarnak lenni, és annak is maradni - ez a kárpátaljai magyar közösség célja, melyhez várják az anyaország támogatását, s hálásak minden segítségért. Nem akarják szülőföldjüket elhagyni, de egy békés és élhetőbb világot szeretnének, hogy gyermekeiknek ne kelljen elköltöznüik egy jobb élet reményében más országba, s megélhetést biztosítson az a föld, melyen laknak. Ezért a legfontosabb, amit utunk során megtapasztalhattunk, hogy a magyar magyarnak ne legyen ellensége, „Trianon árnyékában élve feledjünk el minden személyi sérelmet, pártoskodást és nyújtsunk testvérkezet mindenkinek, aki szívében és szándékában magyar még, még akkor is, ha nézeteink sok mindenben nem egyeznek.” (Wass Albert)

Bajók Józsefné

BÉRLAKÁSOK ÉPÜLNEK DEVECSERBEN

Mintegy 200 millió forintos pályázati támogatásból, valamint 90 millió Ft önkormányzati önrészből megkezdődött a bérlakások építése a Bocskai utcában. A 2017-ben elnyert „Leromlott városi terület rehabilitációja Devecserben” című TOP-os pályázat részleteiről, a kivitelezésről, május 23-án sajtótájékoztató keretében belül adott tájékoztatást Ferenczi Gábor polgármester és Maros László, a Rimex Plussz Kft. ügyvezető igazgatója. A városvezető elmondta; Devecser életében rendkívül fontos ez a beruházás, hiszen a városban jelenleg óriási igény mutatkozik a bérlakások, albérletek, kiadó lakások iránt. Mindkét ingatlan a legmodernebb technológiával a 21. századi igényeknek megfelelően készül el. Az új épületek, - egyenként négy lakással (első körben 3-3 lakás lesz kialakítva) - nagymértékben hozzájárulnak a lakhatási problémák megoldásához. A lakások bérletét illetően, - tekintettel arra, hogy

önkormányzati bérlakásokról van szó -, a képviselő-testület ír ki pályázatot. A lakóingatlanok bérleti díj ellenében kerülnek bérbe adásra. A pályázat feltételeinek megfelelően a két épület egy-egy ingatlanába, kifejezetten szociálisan rászoruló, hátrányos helyzetű család költözhessen be. A többi lakást az önkormányzat szabadon hasznosítja, a tervek szerint szolgálati lakások kerülnek kialakításra. A pályázati idő eltelte után az önkormányzat szabadon tud rendelkezni az ingatlanokkal. A beruházás részeként parkosítások, parkolóhelyek, valamint fitnesspark és játszótér is kialakításra kerül. Maros László a kivitelező cég vezetője kiemelte, az épületek nagyon szép környezetben, a város szerkezetét tekintve frekvenciált helyen épülnek. Mindegyik ingatlannál műszakilag magasabb szint kerül megvalósításra, ami a napelem-beépítésre, a hőszigetelésre vonatkozik, illetve minden la-

A bérlakások építési tervei

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

kás önálló fogyasztásmérővel (gáz, víz, villany, szennyvíz) lesz ellátva. Mindkét bérházban egy 70 és egy 67 négyzetméteres teraszos földszinti, valamint egy 53 négyzetméteres tetőtéri lakás lesz kialakítva. A fitness- és játszóparkba 11 eszköz lesz elhelyezve, amelyek a testedzést, a test karbantartását szolgálják.

Vincze Barbara

RÖVID HÍREK

A Devecseri Portéka is bemutatkozott a IV. Országos Közfoglalkoztatotti Vásáron.

A „Meggyeserdő” Honvéd Nyugdíjas Klub tagjai egy hétvégét a balatonkenesei Honvéd Üdülőben töltöttek.

Felújításra került a Berta kórház homlokzatát díszítő Veszprém vármegye címer.

Tatabányán, a IX. Forgórózsa Fesztivál keretében megrendezésre kerülő VII. Népművészeti Ki-Mit-Tud?-on népmese kategóriában Dávid Eszter arany, Bakos Noémi ezüst minősítést szerzett. A népdal szekcióban Eszter arany minősítést ért el. Felkészítő tanárunk; Horváth András Csabáné Treiber Ildikó. Gratulálunk!

Érden rendezték meg a „Tiszán innen, Dunán túl” országos népdaléneklési minősítőverseny fináléját, ahol Dávid Eszter 6.b osztályos tanuló arany minősítéssel tért haza. Gratulálunk!

Az Erzsebet program keretében iskolánk 3-4. évfolyamos diákjai 3 napos ottalvós osztálykiránduláson vehettek részt Zánkán.

Ajkára, a Szakmavilág Roadshow-ra látogattak az általános iskola 7. osztályos tanulói, hogy az érdeklődési körükhöz közel álló szakmákkal ismerkedjenek meg.

A 2018/2019. tanévi tanulmányi versenyek ünnepélyes díjátadóján Dávid Eszter 6.b osztályos tanuló, valamint felkészítői, édesanyja, Szabó Zsuzsanna és magyartanára, Horváth András Csabáné Treiber Ildikó munkájuk elismeréseként jutalmat vehetett át Galambos Zsuzsannától, a POK fősztályvezetőjétől. Gratulálunk!

A Magyar Honvédelem Napja és az 1849-es „dicsőséges tavaszi hadjárat” 170. évfordulója alkalmából történelmi, irodalmi, művészeti vetélkedőt rendeztek az iskola 6., 7., 8. osztályos diákjai körében.

Devecser Város Önkormányzata és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közös együttműködésében Empátia-híd címmel, Orsós Sándor és Dudás Krisztián trénernek állásukeresési tréninget tartottak, olyan hátrányos helyzetű állásukeresőknek, akik nem rendelkeznek megfelelő állásukeresési technikákkal.

„AKI BOLDOGULNI SZERETNE, KITARTÓNAK ÉS INNOVATÍVNAK KELL LENNIE...”

Még gyerek volt, amikor édesapja megvásárolta az első traktort. Az élmény olyan hatással volt rá, hogy már akkor elhatározta a jövőben mezőgazdasággal fog foglalkozni. Az elhatározást tettek követték, és mára a mezőgazdasági gépkereskedelemben szerzett tudását a Vági Csáládi Gazdaságnál kamatoztatja tovább. A fiatal gazda Vági Zsoltot kérdeztem a mai magyar mezőgazdaságról, a pályázati lehetőségekről, jövőbeni terveiről.

Milyen emlékeid vannak a gyermekkorodból, melyek jelenlegi munkádhoz köthetők?

11 éves voltam, amikor az első traktorunkat édesapám megvásárolta. Élveztem mikor az udvarunkon lámpafénynél sokszor még éjfélkor is a vetőgépet állítottuk vagy szereltünk valamit a traktoron. Akkor még szaktudás nélkül - de lelkesen. A szakma azonnal megfertőzött: ekkor tudatosult bennem, hogy gépésznek kell továbbtanulni. A Pápai Mezőgazdasági Szakközépiskolába jelentkeztem, ahol mezőgépként végeztem, majd ezt követően mezőgazdasági gépész diplomát szereztem Gödöllőn.

A mezőgazdasági ágazat nagyon sokrétű, melyik az a része, amelyik a leginkább foglalkoztat?

Szántóföldi növénytermesztés gépesítése. Ezt tanultam középiskolában és az egyetemen is.

Milyennek látod a mai magyar mezőgazdaság helyzetét?

Ha nem politikai oldalról közelítek, akkor nagyon szélsőségesnek. Laikusként is látható, hogy egyik nap hideg van, két nap múlva pedig rekkenő hőség. A csapadék eloszlása is változó, hirtelen képes lezúdulni egy nap alatt akár egy havi mennyiség is. Ezekhez a szélsőségekhez kell igazodnunk! Ha például az aratást nézem - mára lényegében 3 hétre szűkült a rendelkezésre álló idő. Ez idő alatt kell akkora terület learatnunk, amit 20 éve 2 hónap alatt végeztek el. Ahhoz, hogy ezt sikeresen tegyünk, elengedhetetlen a kiváló géppark és a képzett kollégák.

Milyen futó, illetve megvalósult pályázatokban sikerült részt vened? Milyen hatással voltak?

Jelenleg fiatal gazda pályázatom utolsó éveit töltöm. Éppen akkor sikerült elnyernem, amikor a nagy múltú mezőgépgyár csődbe ment, ahol ezt megelőzően 10 évet dolgoztam gyári képviselőként. A pályázati lehetőség segített abban, hogy „hazataláljak”, és a 12 év mezőgazdasági gépkereskedelemben szerzett tudásomat itthon kamatoztassam tovább. Szerencsésnek tartom, hogy a gépészetben szerzett tudásomat a saját géppark felépítésén keresztül tudom a növénytermesztés szolgálatába állítani. Így e két szakterület összefonódásával elmondható, hogy mára azt csinálom, amire vágytam: a munkám egyben a hobbim.

Milyen innovációkat tervezel a vállalkozásodban?

Ebben a szakmában nincs megállás. Folyamatos fejlesztéseket kell végrehajtani ahhoz, hogy sikeresen, a kor kihívásainak megfelelően tudjuk végezni a munkánkat. Gépeink nagy része

műhold antennával felszerelt, amin keresztül rengeteg adat áramlik hozzánk. Ezek feldolgozása lesz a jövő útja. Ezt hívjuk precíziós gazdálkodásnak. Ezek az antennák pár éve szinte „csak” arra szolgáltak, hogy a mezőgazdasági járműveket kezelői beavatkozás nélkül üzemeltették. Gondoljunk csak bele, hogy 12 éve 2cm-es pontossággal dolgozott egy traktor a földeken gépkezelő nélkül! Az autópárházban még csak most próbálgatják „szárnyaikat” az önvezető autók... A mostani antennák pedig már ennél is előrébb járnak: hozamtérképeket készítenek, ami alapján a vetéstervet, tápanyagtervet elkészítik, differenciáltan juttatják ki a vetőmagot, kemikáliát, műtrágyát - amivel a környezetterhelést tudjuk csökkenteni magasabb termésátlag mellett.

Részt vettél Az Év Agrárembere címért folyó „küzdelemben”. Milyennek értékeled a kezdeményezést?

A főszervezővel régóta volt már szakmai kapcsolat, hiszen ő is a mezőgazdasági kereskedelemben tevékenykedett, ahogyan én. Az első években nem gondoltuk volna szakmai berkekben sem, hogy ekkora rendezvénné női ki magát Az Év Agrárembere elismerő díj. De aztán megtalálva a megfelelő innovatív szponzor cégeket, valamint fővédnöknek az agrárminisztert, mondhatni a legnívósabb kezdeményezéssé vált a szakmában. A korábbi évek gyakorlatától eltérően a tavalyi évtől már egy 90 főből álló szakmai zsűri az, aki a döntőket kiválasztja. Így kerültem be én is a 2018-as Év Agrárembere szántóföldi kategória döntőjébe. Felemelő érzés volt a késő éjjelig tartó, impozáns környezetben zajló galaest résztvevőjének lenni. Több mint 300 fős szakember gárda volt jelen a díjkiosztón, ahol minden döntős kisfilmjét újra levetítették. Mondanom sem kell, volt gombóc a torkomban, amikor hárman dobogósok a színpadról néztük a devcséri és pusztamiskei képeket felvillantó kisvideómat - tőlem jobbra az agrárminiszter, balra a NAIK (Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ - a szerk.) főigazgatója, illetve a főszervező... A kategóriadöntőt végül egy idősebb kolléga nyerte meg. A szakmai megmérettetéssel párhuzamosan zajlott egy közönségsvita is - a 30 döntőbe került jelölt közül Az Év Agrárembere közönségdíjasát is megválasztották. Itt köszönném meg mindenkinek, aki támogatott és szavazott rám, melynek eredményeként - két gyönyörű agrár hölgy után - a megtisztelő negyedik helyet sikerült elérnem.

Mit tanácsolsz azoknak a fiataloknak, akik életcélként tekintenek a mezőgazdaságra?

Az utóbbi évek tapasztalata, hogy majdhogynem egy generáció maradt ki a mezőgazdaságból, ami miatt van egy idősebb, valamint egy lassan középkorú réteg - de fiatal sajnos nagyon kevés. Őket mindenképpen inspirálni kell, mert egyre kevesebb fiatal látja a szakmában a szépet. Aki boldogulni szeretne, kitartónak és innovatívnak kell lennie.

Vági Zsolt

Kit tekintesz a példaképednek?

Az elmúlt évek alatt, a tanulmányaim és a munkám során sok kiváló emberrel ismerkedtem meg, köztük kiváló szakemberekkel is - de az otthonról, édesapámtól hozott kitartás és lelkesedés nélkül nem lennék ma az, aki vagyok.

Hogyan tudod összeegyeztetni a vállalkozásodat a családi élettel?

Immár 9 éve vagyok nő, két gyönyörű gyermekünk van. A feleségem agrárközgazdász, átlátja a folyamatokat, 2 éve ő is a gazdaságunkban tevékenykedik, így megértőbb, amikor a munka dandárja zajlik. A nagyobb szezonmunkák idején persze kevesebbet látnak otthon, de ezt már ők is tudják és eszerint is terveznek velem. Ami nagyon rossz, hogy előre tervezni rövid távon sajnos nem lehet, mindig beleszól egy géphiba vagy az időjárás.

Mi az, ami a leginkább kikapcsol?

Régebben a vadászat volt, de mióta gyerekeim vannak azóta a családdal töltött szabadidős tevékenység.

Ha lehetséged lenne valakivel egy órán át beszélgetni egy padon, ki lenne az és miért?

Jelen pillanatban azzal az emberrel, aki elbírálja a vadfarmok létesítési engedélyét. A közeljövőben szeretnék egy dámszarvasokból álló vadfarmot létrehozni, egyelőre csak hobbi szinten, aztán majd meglátjuk mit hoz a jövő.

Köszönöm az interjút!

Vincze Barbara

KERÜLETI HITTANOS TALÁLKOZÓ...

Június 1-jén, szombaton örömteli gyerekzsivajtól volt hangos a nagyiskola. Ezen a napon rendezték meg a Sümegi Esperesi Kerület hittanos találkozóját. S hogy miért éppen nálunk? A devecseriek, a Páduai Szent Antal Plébánia adott otthont a rendezvénynek, Nagy Nándor Richárd plébános úr és Kothencz Edit hitoktató tanár vállalta fel a hittanos találkozó lebonyolítását. A tartalmas nap a 9.00 órai szentmisével kezdődött, amelyet Primász Gábor Róbert Márkó és Jásd plébánosa, zirci helyettes esperes mutatott be a mi devecseri Nándi atyánkkal együtt. A találkozó résztvevői, és nemcsak a hittanosok, hitoktatók, hanem Csomay Tünde főhitoktató asszony, szülők, segítők imádkoztak közösen, de a devecseri hívek közül is többen jelen voltak a szentmisén. A napot megtisztelte jelenlétével a rendezvénynek helyet adó Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI intézményvezetője Mayer Gábor is. A mise végén - a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készülési jegyében - rövid szentségimádást tartott Nándi atya önvizsgálati és lelkierőgyűjtő gondolatokkal. A mise végén a megjelentek rövid tájékoztatót kaptak a további programokról, bár ezek részleteit már az elmúlt hetekben megismerhették. Lényeges momentum volt a mindig éhes gyerekeknek, hogy

süteménnyel, üdítővel várták őket a nagyiskolában. A sütit a devecseri egyházközség szorgos asszonyai készítették Törkenczyné Klári koordinálásával. A gyerekek tapssal köszönték meg a fáradozást. Ezt követően vonult át a kísérellel a népes gyereksereg a templomból az iskolába, a sport és a kézművesség helyszínére. No, itt a felüdülés okán, fogyaszthattak a finom tésztákból, sütikből, s ihatták a tartósítószer nélküli narancslevet. Ezután a tornateremben Kovács Krisztina tanítónő zenés, ritmikus, egész testet átmozgató gyakorlataival frissítették fel sejtjeiket. Később sorversenyek következtek a csapatok között. Kothencz Edit tanár néni már a foglalkozások legelején pozitív sugallatú, feliratos csipeszeket osztott ki, ami a vegyes csapatok kijelölésére szolgált. Így volt a „Szentlélek gyümölcsei” jegyében: „Kedvesség”, „Öröm”, „Szélsőség”, „Türelem”, „Békesség”, „Jóság” csapat. Süti a pocakban, friss a lélek és a test, jöhetnek a további, fakultatív foglalkozások! A kézművességet kedvelők makramé csomózás, fonás, nemezelés, deкупазs, angyalos síkbáb-készítés közül választhattak. A gyerekekről, általánosan elmondható, hogy nemcsak egy foglalkozáson vettek részt, hanem igyekeztek minél több lehetőségbe belekóstolni. Pl. lihegve jött az íjászkodásból több gyermek,

Íjászkodás Molnár Adrián és Vági Róbert vezetésével
Fotó: Devecseri Plébánia

hogy „szeretet-angyalt” szeretne ő is készíteni. Mások nemezkarkötővel gazdagodtak, meg a legfontosabbal, a készítés tudományával. Igen aktív, mindent kipróbálni vágyó gyermekek gyűltek össze erre a szép napra. A nap sikerét a Devecser és Térsége Hagyományörző Íjász Egyesület tagjai, Vági Róbert és Molnár Adrián íjász, a sakkot Leyer Sándor, a helyi sakk-kör képviselőjében biztosította. Szöllősi Ábel, volt devecseri diák vezette az iskola sportpályáján a meccset azoknak, akik erre vállalkoztak. Egyik teremben pingpongozhattak is a sportot kedvelők. A fent írt kézműves foglalkozások közül is lehetett választani, így ki-ki készíthetett M. Mester Katalin művész-tanárral angyalakát, Némethné Ilona sümegi kántorasszonnyal makramé csomózással készült pántokat, Kothencz Edit hitoktatóval pedig színes nemez karkötőt sodorhattak. Liptáké Oszkó Ágnes óvónő és Dorka lánya a deкупазs rejtelmeibe avatta be a diákokat. Márfi Gyula érsek atya és Felker Zsolt hitoktatási referens atya – pápai körútja után, - itt is meglátogatta a találkozót úgy dél felé járva. A gyerekeknek nagy élményt jelentett,

hogy ebéd után érsek atyával pingpongozhattak. A rendezvény végén pünkösdi királyné-járáson vettek részt a hittanosok, majd egy padlóképet állítottak össze. Végezetül a tósokberendi Rózsafüzér Társulat hagyományában fennmaradt papokért mondott fohászt imádkoztak el közösen. Reitter István, Mészárosné Torma Beáta, Hegedűs Ágnes és Kothencz Edit hitoktatók hozták tanítványaik, mintegy 50 főt a találkozóra. Kulcsár Henrik hitoktató e jeles napon a szervezésben és a lebonyolításban nyújtott nagy segítséget. A helyi iskolatitkár, Kurdi Tiborné, Baráthné Orbán Helga tanárnő és két lánya, valamint Jouannet Elisa a rendezvény alatt is segítettek a nap sikerét, s a program végén aktívan részt vettek a rend visszaállításában. Az égieknek is köszönet jár, hisz az elmúlt hetek erős esőzései addig szinte egy napot sem hagytak szárazon. A rendezvény ideje alatt pedig csak felhőtlen napsugarak ragyogtatták az eget, ezzel segítve a sportpályai játékokat. Bízunk benne, hogy emlékezetes nap maradt az esperesi kerület gyerekeinek a szombati program itt Devecserben.

M. Mester Katalin

A gyerekek örömmel pingpongoztak Márfi Gyula érsek atyával
Fotó: Devecseri Plébánia

A KORABELI SAJTÓBÓL: 80 ÉVES AZ ORGONA

A „Somlóvidék” 1939. február 5-i számában olvasható egy írás: Orgonaszentelés Devecserben címmel. Az alábbiakat tudhatjuk meg a cikkből: „Felejthetetlen szép ünnepélye volt a kat. egyházközségnek február 2-án. Vitéz Nováky Lajos plébános még a szent év folyamán felhívta a híveket, hogy a szent év emlékére a

régi – 114 éves – orgona helyett másikat csináltassanak. A kegyúr és a hívek örömmel fogadták a lelkipásztor szövegét és 48 óra alatt együtt volt a 11.000 pengő, hogy megrendelhesék a pécsi Angster cég által ajánlott 18 változatú 2 manuális gyönyörű orgonát. A felszentelést dr. Wéber Pál apátkanonok végezte.

(...) A devecseri kat. egyházközség nagyszerű példát adott, hogyan kell szeretni Krisztus Egyházát” – írja a korabeli újság. Majd folytatódik az írás: „A jobb módúak ezresei és százasai mellé katonás rendben sorakoztak a szegény napszámos emberek 5 és 10 pengői.” Ma is ez az orgona szolgál kitűnő minőségben

a szentmisék alkalmával. Igaz, az 1990-es években egy nagy, alapos szakszerű „fiatalítás” esett át a hangszer, akkor, mikor a templombelső is megújult. Minden vasárnap a 9.00 órai szentmisén megszólal, bezengve a templom minden zugát.

M. Mester Katalin

„MI LETT VELED EMBERKE?”

„HAZAVIGYÜNK, TIBI?” - IFJ. KÁKONYI TIBOR PROGRAMOZÓ

Rovatunk következő részében, ifj. Kákonyi Tibor programozót mutatjuk be.

Milyen kötődésed van Devecserhez?

Születésemtől kezdve itt éltem, ide jártam óvodába, általános iskolába, zeneiskolába, hittanra. Itt szereztem a legrégebbi barátaimat, akik közül jó néhányan ma is aktívan tartom a kapcsolatot. Ha kevés időt is töltök már Devecserben, ide jönni továbbra is a hazatérést jelenti.

Milyen volt a „gimnazista” Tibor?

Középiskolában inkább a humán tudományok vonzottak, történelemből szép eredményeket értem el tanulmányi versenyeken is, így jókora döbbenetet váltott ki a tanárain és a családom körében, hogy végül mérnöki szakot választottam.

Miért döntöttél így?

Úgy gondoltam először egy olyan szaktudást kell szereznem, ami kézzelfogható hasznot termel, és jól is fizet, így a Pázmány Péter Katolikus Egyetem molekuláris bionika képzésre iratkoztam be. Hogy ez a képzés pontosan mit is takart, sajnos nekem sem sikerült megfejtennem, ezért egy év után átjelentkeztem mérnökinformatikus szakra.

Mikor, milyen indíttatásból hagytad el Devecsert?

2012-ben a gimnáziumi érettségit követően, az egyetemi tanulmányaim kezdete miatt költöztem Budapestre.

Az egyetem elvégzését követően, hol helyezkedtél el?

2017-ben kaptam meg az alapképzési diplomámat, majd fél éven át programozóként dolgoztam az MTA SZTAKI-ban, ahol képfeldolgozással foglalkoztunk. Olyan szoftvert fejlesztettünk, ami mozgó objektumokat ismer fel kamerakép alapján, és meghatározza a pozíciójukat. Pár hónapig az egyetemi kutatócsoportban nyelvtechnológiával foglalkoztam, az itteni munkámból született két tudományos cikk is. Tavaly nyár óta a GE (General Electric, amerikai mult cég, a világ vezető digitális iparvállalata – a szerk.) megújuló energetikával foglalkozó részlegénél dolgozom, illetve részt veszek egy informatikai vezetőképző programban.

Mi ennek a programnak a lényege?

Két éven át, félévente különböző projektekre, különböző munkakörbe helyeznek minket, így széleskörű szakmai tapasztalatot szerzünk, és a végén képesek leszünk különböző szakterületű emberek munkáját koordinálni. A cél olyan vezetők kinevelése, akik otthon vannak a technikai dolgokban és a menedzsmentben

is. Leginkább az utóbbi jelenti számomra a kihívást, nehezebb bánni az emberekkel, mint a számítógépekkel.

Mit tartasz a digitális világ legnagyobb hozadéknak?

Az információ hozzáférhetőségét. Azt, hogy valós időben tudom követni, mi történik a világ másik felén. Nem olyan értelemben hozadék, hogy jobbá tette a világot, de az biztos, hogy nagyon mássá tette. Meg úgy általában véve, nem hiszek abban, hogy a technikai fejlődés önmagában jobbá vagy rosszabbá teszi a világot. Minden technológiai vívmány csak egy eszköz az ember kezében, és az ember dönti el, hogy mire használja. Még ha kezdetleges is, de a konyhakés is egy technológiai vívmány (volt régen), és önmagában se nem jó, se nem rossz. A te döntésed, hogy mire használsz: megkened vele a vajás kenyeret, vagy leszúrsz vele valakit. Ugyanígy semleges eszköz a digitális technika is, csak összetettebb.

Felgyorsult világunkban szinte az élet minden területén egyre nagyobb szerepet kap a digitalizáció. Mi lehet a digitális technika jövője?

Gondolom, folytatódnak a mostani tendenciák, mindenféle műszaki eszköz számítógép-vezérelt és hálózatba kapcsolt lesz, lehetővé téve a távvezérlést és az eszköz működése közben keletkező adatok elemzését. Ez utóbbi egyre több „alapanyagot” biztosít majd a gépitanyulás-alapú mesterséges intelligenciának, tovább gyorsítva az automatizációt. Ez nem jelenti azt, hogy hamarosan a hús-vér emberektől megkülönböztethetetlen robotok mászkálnak majd közöttünk, mint a Westworldben. A populáris kultúra szerintem eléggé félreérti a technikai fejlődés jelenlegi szintjét és irányát. A fő kihívás most az, hogy az automatizáció szépen felemésztí az olyan munkaköröket, amelyek nem igénylik a kreatív gondolkodást, egyedi problémák megoldását, így tömegek válnak gazdaságilag haszontalanná.

A munkádon kívül mivel foglalkozol még?

Május elején saját céget alapítottam két barátommal, amolyan startupot (korai fázisú vállalkozás – a szerk.). Az alapötletet az egykori sportolói pályafutásom adta, majdnem tíz éven keresztül jártam Tapolcára vívni. Egy olyan megoldást fejlesztünk, amely révén a vívók saját okostelefonjukat használhatják találatjelzésre a hagyományos, drága és robosztus berendezések helyett. Az utóbbi hónapokban helyezést értünk el két startup versenyen, úgyhogy kezd komolyra fordulni a dolog.

Említetted a vívást. Milyen szerepet tölt be ma-napság az életedben a sport?

Ifj. Kákonyi Tibor programozó

A vívás adta a cégem alapötletét, egyébként az egyetem eleje óta nem nagyon vívtam. Pedig terveztem, hogy, ha majd Budapesten élek, eljön a nagy visszatérés ideje! De diákként pénzem nem volt ezt a sportot üzni, dolgozó emberként meg időm nincs rá. Bár épp arra jó a termékünk, hogy egyszerűbbé, hozzáférhetőbbé teszi a vívást, nem kellenek hozzá komoly berendezésekkel felszerelt vívótermek, úgyhogy talán nekem is segíteni fog visszarázódni a sportágba.

Visszajönnél-e Devecserbe, hogy megmutatkozz?

Mi az, hogy! Havonta egyszer-kétszer hazajövök. Sőt, komolyan gondolkodom a hazaköltözésen is, vagy legalábbis, hogy kétlaki életet éljek Devecser és Budapest között. A szakmámat elég könnyen lehet távmunkában is üzni. A nagyváros ugyan sokkal több lehetőséget nyújt a szabadidő eltöltésére, de mostanában szabadidőm nem nagyon van. A vidéki élet sokkal nyugodtabb, olcsóbb, egészségesebb, és egy Devecser méretű kisvárosban valamennyire még valódi közösséget alkotnak az emberek, amelyhez jó tartozni. Ha leszálok a vonatról, itt rögtön rám köszön valaki, hogy „Szevasz, Tibi, hazavigyünk?”, és a városban sétálva mindenhol régi ismerősök jönnek szembe. Ez azért pótolhatatlan érzés!

Köszönöm az interjút!

Vincze Barbara

HŐSÖK NAPI MEGEMLÉKEZÉS

Május 24-én tartotta a Hősök napi megemlékezését az önkormányzat a turulmadaras emlékműnél. A megjelenteket Szente-Takács Anna igazgató-nő köszöntötte. Az ünnepség keretét szolgáló Himnuszt és a Szózatot a helyi Ifjúsági Fúvószenekar játszotta Ormándlaky Péter karnagy vezényletével. Nyárs Hajnalka önkormányzati képviselő ünnepi beszédében a világháborúk okozta családi tragédiák megrendítő élményéről szólt. Czeidl József történelemtanár a Hősök napjának történetét idézte fel beszédében, melyre a „Meggyeserdő” Honvéd Nyugdíjas Klub tagsága kérte fel. A monumentális világháborús szobornál ezt követően az önkormányzat mellett a helyi pártszervezetek, nyugdíjas klubok koszorúztak.

Czeidl József

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA TRIANONRA EMLÉKEZTEK DEVECSERBEN

A trianoni békediktátum aláírásának (1920. június 4.) 99. évfordulójára rendezett emlékünnepeket a kisváros önkormányzata az Emlékparkban álló kettős keresztnél. Az ünnepségen a Himnuszt és a Szózatot az emlékezők együtt énekelték el. A Városi Könyvtár és Művelődési Ház igazgatója, Szente-Takács Anna köszöntötte a megjelenteket. Ezután hangzott el Juhász Gyula: Trianon című verse Csúrk László színművész előadásában. Ünnepi beszédet mondott Ferenczi Gábor polgármester, aki felidézte a történelmi eseményeket, megemlékezett az aláírás körülményeiről, s annak évtizedekre való hatásáról. Szólt arról, hogy a napokban járt Kárpátalján, Nagypaládon, a testvérvárosban a devecseriek kis csoportja, ahol az ottani lakossággal együtt emlékeztek meg ünnepség keretében Trianonról. Az önkormányzat nevében a város első embere és Nyárs Hajnalka önkormányzati képviselő helyeztek el gyászszalagot az emlékműnél. A Mi Hazánk Mozgalom helyi tagjai koszorú

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

elhelyezésével emlékeztek. Az önkormányzati ünnepséget megelőző napon külön-külön koszorúzott a FIDESZ és a Jobbik helyi szervezete. Dávid Eszter 6.b osztályos tanuló elénekelt a Székely himnuszt, majd a Devecser és Térsége Hagyományörző Íjász Egyesület tagjai díszlövéseket adtak le.

Czeidl József

KábelszatNet-2002.
Műsorelosztó és Kereskedelmi Kft.

Kábeltévé **Telefon**

Internet

Badacsonytomaj, Fő u. 12. Tel.: (87) 472-104
ugyfel@asat.hu www.kabelszat2002.hu

MEGEMLÉKEZÉS A ZSIDÓ TEMETŐBEN... „TESTVÉREMMEEL CSAK BÁMULTUK A KÉMÉNYT...”

„Összegyűltünk együtt emlékezni azokra, akik már nem lehetnek itt velünk...” kezdte a szertartást, a megemlékező beszédet a budapesti Totha Péter Joel rabbi, immár többször, itt Devecserben. Június 2-án 11 órakor a devecseri zsidótemetőben gyűltek össze az 1944. júliusában – jórészt örökre – elhurcolt, ill. a megmaradt devecseri zsidók leszármazottai, rokonai, és a részvétet érző devecseriek, - hogy emlékezzenek, a soha vissza nem tértekre. Messziről jöttek el ide az emlékezők, hisz Budapestre, Veszprémbe, Győrbe, a közeli Pápára is kerültek a meghurcolt családok leszármazottai közül. Az emlékezők között volt a balatonalmádi születésű, valaha kertai, iszkázi, csöglei rokonokkal körülölelt Winkler Miksa és ikertestvére is. A Winkler testvérek minden évben eljönnek az emlékünnepekre. A rabbi, egy haláltáborból megmenekült ember utólagosan készült emlékiratából olvasott fel részleteket. A megrázó sorok tartalmát idézve: „Sokféle oka van, hogy nem írtam meg az emlékezést ott, mert ne gondolja senki, hogy onnan bármi is kijöhetett. Az engesztelés napját ott úgy „ünnepezték”, hogy a 160 cm-nél alacsonyabb fiúkat azonnal a gázkamrába küldték.” 1944 tavaszán a haláltábor csak fél gőzzel üzemelt, a németek úgy vélték a holocaust a végéhez közeledik. 1944 márciusában a németek leállítottak minden beruházást a táborban. 1944. április 22-én a magyar belügyi szervek és a német hatóságok között megszületett a döntés, hogy Auschwitz–Birkenaubába kell küldeni a magyar zsidókat. Eichmann jelentette, a magyar zsidók százazreit váró tábor nincs fogadóképesség állapotban. Mégis 1944. május 16-án érkezett meg az első vonat, s majd a többi Magyarországról. A visszaemlékező sorait olvasta a rabbi ismét: „Testvéremmel csak bámultuk a kéményt, mely elnyelte anyánkat. Nem bírom magam elé képzelni, hogy anyámat a lángok emésztették el, még gyászolni sem tudok, minden erőmet felemészti, hogy túléljem a következő perce-

Fotó: M. Mester Katalin

ket” - írja a visszaemlékező. Gyilkos fajelméletet, gerjesztett gyűlöletet szítottak a zsidóság ellen. Devecserből 195 főt hurcoltak el, a járásból úgy 500 főt. A devecseri zsidóságnak volt iskolája, Nőegylete, Szeretet Egylete, 4 fő felekezeti alkalmazottal, 1 fő iskolaszolgálóval bírt a zsidóság itt Devecserben. Neves rabbija Linkszt Artúr. Az utolsó rabbi Deutsch Gábor, aki a többiekkel Auschwitzba került. Totha Péter Joel rabbi felidézte a korabeli Devecseri Ujságban is rögzített megszorító intézkedéseket, mellyel már az elhurcolás előtt a zsidóságot korlátozták. Elvették Erdeiket, földjeiket, ’44. április 6-án kikapcsolták a telefonjaikat, a kerekpárokat, fényképezőgépeket be kellett szolgáltatniuk, a kereskedelemben forgalmazható áruk körét szűkítették..., stb. Belák Endre főszolgabíró vezetésével értekezletet tartottak, külön rendeletet hoztak, amelyben megszületett a döntés a kijárási tilalomról, így a zsidók csak reggel 8, és este 8 között járhattak ki lakásaikból a község területére. A gyülekezést, a gettót Pápán jelölték ki. A hosszú szerelvénnyel 1944. július 4-én indult el Pápáról a zsidókkal Auschwitz–Birkenaubába... Alig tértek vissza néhányan. A rabbi azért imádkozott a megjelentekkel, hogy többet ne

legyen helye a gyűlöletnek ebben a világban. Ezt követően Dévényi Péter kántor egy megrázó gyászimát énekelt. A kántor hangja zokogva szállt az ég felé, emlékeztetve a holocaust borzalmára, az odaveszettekre. Majd a gyászolók Kaddisát mondták el közösen a felmenőiktől kegyetlenül megfosztott emlékezők. Ezt követően Villányi Tibor a MAZSIHISZ elnökségi tagja adott át egy szimbolikus, a megélt keserveket magában foglaló emléktárgyat két holocaust túlélőnek. A kék bársonnyal bevont dobozban nyugvó, üvegből készült, „Emlék könnycsepp” felidézi, hogy az érintettek éppen 75 évvel ezelőtt járták meg a poklot. Az emléktárgyat kapta a volt borszöröcsöki, majd devecseri lakos Vadász Imréné (szül: Stern Jolán, lányai: Judit és Klára) és a jelenleg Budapesten élő, de devecseri születésű Rózsahegyi Tiborné (szül: 1926. Weisz Rózsa Veronika). Az üveg-csepp felirata: „A SOÁ túlélőjének Devecser 1944–2019”. (SOÁ–csapást, veszedelmet, teljes pusztulást, kiírtást jelent. Ma leggyakrabban a zsidó holocaust szinonimájaként is használják.) A hangok szomorúan szálltak a sírok között, fel az égig. Kegyeletből, zsidó szokás szerint követ, kavicsot tettek a tisztelők a sírokra, és a sok-sok névvel tele-

rőtt emléktábla elé. Csak a nevük maradt, poraik pedig a magasból visszahulltak a földre. A rokonok az emlékezés virágait idén is elhozták szeretetük jeléül. Nyugodjanak békében az áldozatok! A hivatalos program végén rövid temetői sétára indultam Kalmár Péterrel, az egyik emléktárgy tulajdonosának, Weisz Rózsa Veronika fiával. Először az emlékfalhoz léptünk oda, ahol olvashattuk a családból odaveszettek neveit: dédnagyanya Weisz Mórné 86 éves, (Kalmár P. dédnagyanyja, s Weisz Rózsa nagyanyja) a nagyszülők Weisz József 56 éves és Weisz Józsefné 49 éves, valamint Weisz Rózsa Veronika édestestvére Weisz Béla 14 éves. A fehér márványra felvett nevük maradt csak. Hamvaik a füsttel szálltak az ég felé Auschwitzban. De van a temetőben egy síremlék, egy biztos pont a megmaradtoknak, a felmenő ági utódoknak: a dédnagyapa, Weisz Mór (sz:1845) oly „szerencsés” volt, hogy még a holocaust borzalma előtt elhunyt 1939-ben. Megérdemelte nagyon a sorstól ezt a kegyet! Ő volt 53 éven át a Chewra Kadisának (Jótekonysági Temetkezési Egyletnek) az „érdemdús, munkás elnöke”, ahogy olvasható a sírfeliraton. Legyen neki könnyű a föld!

M. Mester Katalin

EMBERMESÉK SZEPTEMBERBEN 90!

Esküvő

Szeretem a virágot. És aki a virágot szereti, azt a jó sorsa és Böbe nászasszonya segítségével virágoktól pompázó házakhoz vezeti. Így jutottam el a múlt hónapban Fenyvesiekhez, most pedig a Markos családhoz, ahol Göcsei József-né Teri néni életmeséjét jegyezhettem le.

Egyszerű, szegényes, de nagyon boldog élet

1929-ben a család második gyermekeként született Devecserben. Őt még három fiú követte. Az ötgyerekes család nélkülözte a jólétet, de az egymás iránti szeretet, az összetartás mindent pótol. Boldogan élték mindennapjaikat. Az apát a falu pásztoraként ismerte és szerette a lakosság. Az anyja a gyerekevelés mellett úri családokhoz járt mosni. Mindig volt munkája, mert úgy ajánlották, hogy „a Szabó néni szepen mos.” A kis Teri alsóban Sikos Ellához járt, felsőben Heinczinger István, Nagy János, Kerekes János tanította. A két János gyakran osztogatta a körmösöket. Előfordult, hogy Orbán bácsi, az iskolaszolga tett igazságot! Teri 6 osztályt járt, de nagyon sok verset tanult, amelyekre most is emlékszik. Tanítás előtt segített édesapjának kihajtani

Terus a házuk előtt (19 éves)

az állatokat a Nagycsapásig, este a falu határáig, mert onnan már hazataláltak a jószágok. Délben a fejére tette a tekercset, arra a kerekes kosarat benne a cserépedényekbe rakott ebéddel, és vitte édesapjának. A legelőn mindig megcsodálta Fürgenc kutyus terelőtudományát. Csodakutya volt; a legelőn kölykezett meg, este haza segítette hajtani a csordát, vacsora után visszament a kölykeihez, reggel kihajtásra újra megjelent. Ha az idő engedte, Terus karikát hajtott, ugrókötelezett és társaival „Adj, király katonát!” játszott. Novemberben édesapjával együtt (vidám ember volt) patkós bakancsban „végigkarcolták” a jéget hajnali misére menet, jövet. Jó játék volt.

Munka, család – csak Devecserben

Terus az iskola után sem hagyta el Devecsert. Továbbra is segített édesapjának. Dicséretesen vasalta az édesanyja által kimosott ruhákat. Napszámba járt a Raskovics-kerítészetbe, a Kokas majorba, részes kapálást vállalt (harmadába). Mindig volt krumplijuk, répájuk – még eladó is. Ő volt az élen járó kapás. Soha nem fájt a dereka. Télen családokhoz járt kacsát tömni, takarítani. Reggel ment, délután már

80. születésnap. Együtt a nagy család

otthon segített. A fizetséget mindig hazaadta. Szórakozás? Litánia után a fiúk hazakísérték a lányokat. Télen sétáltak, moziba jártak, bálba mentek. A gyertyás bálban a közepre állított gyertyát táncolták körül, a Lövöldében a tűzoltóbálban tréfás dalt énekeltek: „Tűzoltó a babám, de néki szabad ám tüzesnek is lenni. Öngyújtó a szeme, lángot vet a szíve, ha rám talál nézni. A csókja, mint a parázs, úgy éget, nem megyünk mi a szomszédba tűz végett. Nálam nem tűzoltó, inkább gyújtogató. Ez ám a vig élet!” Terus szeretett énekelni, ezért járt a dalárdába is. Göcsei Józsefet unokatestvére lakodalmában ismerte meg. Ő volt az első, aki Terust Terikének szólította. A jóképű fiú és a megszólítás is tetszett. Egész éjjel egymással táncoltak. Együtt mentek a sümegi búcsúba. 3 év udvarlás után 1952-ben összeházasodtak. Mindketten szerették a gyerekeket. Érkeztek is: Jóska 1953-ban, Teri 1954-ben, Kati 1955-ben, Jancsi 1958-ban, Attila 1965-ben. Teri mama 1961-től 1971-ig a Járási Tanács konyháján dolgozott. 1984-ben megözvegyült. 1990-ben belépett a nyugdíjas klubba, ahol jókat beszélgettek, kirándulni jártak. A betegség őt sem kerülte el. Többször volt kör-

A jegyespár

házban. Egy baleset után újra tanult járni. A rózsafüzér mindig vele volt. Most is minden vasárnap Laci veje viszi misére. 3 éve lakik náluk (Teri lányáéknál). Naponta sétál az udvaron és a kertben a gyönyörű virágok közt. Örömmel teheti, mert gyermekei, 9 unokája: Laci, Kati, László, Zoli, Brigitta, Balázs, Renáta, Márk és Eszter és 9 dédunokája: Roland, Ádám, Péter, Balázs, Regina, Emma, Anna, Alexandra és Levente féltő szeretete vele van.

Búcsúzás előtt még egyszer gyönyörködöm az ifjabb Terike (Markosné) csodálatos virágaiban. Az idősebb Terikének pedig jó egészséget, sok örömet kívánok a 90. születésnapjára. Szép ünnepet szeretnei körében a mesés környezetben!

Váti Ferenc

Szülők és a gyerekek: Teri, Jancsi, Jóska, Kati (1960)

Szüret a Somlón (1998)

Kiránduláson a klubbal (elől középen)

MI ÚJSÁG A SOMLÓN?

„ZÖLDEN ÜRESRE SZÜRETELNI A TÖKÉKET...”

Miközben terveztem ismét érdeklődni a somlói hegybőről, hogy „Mi újság a Somlón?”, akadtam rá a HNT (Hegyközségek Nemzeti Tanácsa) honlapján a lentebb olvasható információra. Szinte megállt bennem a lélegzet! Jól értelmezem-e a szöveget, vetődött fel agyamban. De többszöri olvasás után, rá kellett jöjjek, hogy elsőre is megértettem. De mégsem értem, fel nem foghatom! Jómagam is évtizedek óta konyhakertművelő, gyümölcstermelő, házkerti szőlőnevelő lévén fel nem foghatom a szőlőtöke édes fűrtjeinek, a természet javainak, a munka gyümölcsének efféle „kezelését”, elherdálását, a borpiaci gondok ilyenforma megoldását. Megsemmisíteni a szőlőfűrtöket 100%-ban júniusban, júliusban!? Megölni, legyilkolni a fűrtöt virágzásában! Zölden üresre „szüretelni” a tökéket! Pedig mintha idén szép termés ígérkezne. S pályázni a kiesett termésre! Pénzt kap, aki megteszi, s végigviszi a jogszabályi előírásokat. S miből van a pénzügyi fedezet? Persze a területet karban kell tartani, permetezni is, mert akkor a jövő évi termés is veszélyben van. Szóval, bolond a világ! Legalábbis szerintem. A borágazat is az! E sorok írója, - aki dermedten olvasta a zöldszüretre való buzdítást, - se nem szőlész-borász, se nem közgazdász, se nem (bor)marketinges szakember, csak józan gondolkodású természet-szerető, a teremtet értékeket megbecsülő, két kezével is kerteszködő ember, háziasszony. A véleményét saját tapasztalatából mondja el. (Hogy egy szőlősgazda, meg az unokája egy fűrt szőlőt se ehessen össze? Nem hogy idei bort, de még mustot se ihasson?) A téli aszályt a sok-sok tavaszi, májusi eső némileg enyhítette. Mára éppen a sok csapadék okoz gondot. Hiába volt a sok virág, idén alig-alig terem cseresznye és meggy. A virágzás utáni hideg megártott a fáknek, a nagy mennyiségű esőtől pedig a megmaradt szemek meghasádnak. Az eper nagy része a földön meghalhat a sok víztől, ami megmarad, az pedig iszétlen a napfényhiánytól. Ribizliseink, málnásaink negyedénél kisebbre csökkentek országosan az elmúlt két-három évtizedben. A szilva is kevesebbet mutat, mint tavaly. A kajszibarack (és némileg a francia) mutatkozik jelenleg ígértesnek, bár még jöhetnek váratlan időjárási viszonyok, meg a rendkívül párássá levegő kedvez a gombabetegségeknek, ami csökkenti a termés mennyiségét, minőségét. Még mindennek az elején vagyunk, mondaná a nagymamám. Becsüljük meg, vi-

gyázzunk rá, ami eddig mutatkozik! Nem lett volna-e okosabb másfélét kitalálni a borágazatnak?! Például, korlátozni a külföldi borok importját. Fogyasszuk, vásároljuk a hazai borainkat olcsóbban, ha már sok a bor a termelők, s az ország pincéiben. Ha már ugye borpiaci nehézség áll fenn, akkor azon termelőket, akik alkoholmentes szőlőlének vagy szőlőlekvárnak adják le a szőlőjüket konzervgyárakba stb., azokat dotálják a különbözettel. Vagy éppen, nem bort készít, hanem pálinkát főzet belőle, s azt számlákkal igazolja. Vagy éppen ősszel, sokkal több friss szőlőt vinnének az üzletekbe. A magyar szőlő mindig hiánycikk. Ne mondják azt, hogy borszőlő! Ha nem is mindent, de többfajta borszőlőt kellemes elfogyasztani gyümölcsként is. Hosszú évek óta csak a kevésbé édes, óriás-szemű, félérett, drága importszőlők kaphatók. A magyar szőlőnek nyoma sincs az élelmiszerboltok polcain, de még a zöldséges üzletekben sem. Az óvodai, iskolai étkeztetésben szeptember-októberben mindennap kaphatnának a gyerekek ebből a finom, tartalmas, antioxidánsokkal teli, hazai gyümölcsből az egészséges táplálkozás jegyében. Lehetne presszionálni a gazdától való szőlővásárlást... Bármi más, a fentieknél átgondoltabb, bölcsőbb megoldás szóba jöhetne, mint az, hogy erőszakos abortuszra ítélik a szőlőtökéket... Íme, kivonatossan a jogszabályi háttér: a HNT idén elvégzett egy országos borkészlet-felmérést, amelynek eredményei meghatározó jelentőséggel bírtak az Agrárminisztérium borpiaci intervenciók intézkedéseinek kidolgozásánál. A május 31-i készletfelméréstől a HNT vezetősége azt várja, hogy a hazai borkészletek alakulásáról nyert újabb adatok mind a szőlőtermelők, mind a borászatok számára egyértelmű iránymutatással szolgálnak a 2019. évi szürettel kapcsolatos döntéseik meghozatalához. A borkészlet-felmérést ezúttal is a gazdasági aktív vezető hegybőrönak kell benyújtani azoknak, akik a 2018. évi szüret után 100 hl feletti mennyiségben állítottak elő seprős újbort, vagy 2019. május 31-én legalább 100 hl bort készleten tartottak. Támogatás igényelhető a szőlőültetvényekben végzett zöldszüret keretében a szőlőfűrtök tökéiről történő közvetlen eltávolítási költségére, valamint az eltávolításból adódó bevételkiesésre.

Mi a zöldszüret?
A zöldszüret a még éretlen állapotban lévő szőlőfűrtök teljes eltávolítását, és ennek következtében az

érintett terület terméshozamának nullára való csökkentését jelenti.

Kik igényelhetik a támogatást?

A támogatást minden olyan szőlősgazda igénybe veheti, aki hegyközségi tagsággal rendelkezik, vagy nem borvidéki településen van szőlőterülete, de szőlőtermelőként tartja nyilván a hegybőr. Feltétel, hogy a jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelezettségeinek tegyen eleget, és ne legyen járuléktartozása a hegyközség felé. Támogatásra a magyarországi szőlőterülete után az a hegyközségi tag, vagy adatszolgáltatásra kötelezett jogosult, aki szőlővel beültetett területének jogszerű használója.

Mely szőlőterület vonható be a zöldszüreti intézkedésbe?

A területnek rendelkeznie kell a 2017. és 2018. évekre vonatkozóan szüreti jelentéssel, amelyekből legalább egy nem nullás szüreti jelentés. Feltétel még, hogy az ültetvény művelőnek minősüljön. A szakszerű művelésre vonatkozó követelmények teljesülését a helyszínen is ellenőrzik a támogatás feltételeinek vizsgálata során.

Mikortól, meddig és hogyan igényelhető a zöldszüreti támogatás?

A támogatás iránti kérelmet a közleményben meghatározott módon 2019. június 11-ig kell bejelenteni. A határidő jogvesztő, és a kérelem hiánypótlására sincs lehetőség. Az összefüggő szőlőterületnek el kell érnie a 0,2 hektárt.

Mekkora a támogatás mértéke?

A támogatás a hegybőr által igazolt - termésmennyiségen alapul. A termésmennyiség és a terület hányadosa az ún. „területi referenciahozam”. Az aszútermés esetében a hozam huszonnégyszerese felel meg a területi referenciahozam értékének. Az elemi kár esetén figyelembe veendő borrégiós referenciahozamok a következők:

- Balaton borrégió: 91,41 q/ha (Ide tartozik a Nagy-Somlói borvidék is)
- Duna borrégió: 106,55 q/ha
- Felső-Magyarország borrégió: 82,46 q/ha
- Felső-Pannon borrégió: 83,94 q/ha
- Pannon borrégió: 82,27 q/ha
- Tokaji borvidék: 69,58 q/ha

Hogyan kell elvégezni a zöldszüretet?

Amennyiben a 2019. június 17-ig elvégzett előzetes helyszíni ellenőrzések során nem állapítják meg a támogatási jogosultság hiányát, illetve amennyiben a kérelem nem került elutasításra, úgy a kérelemben megjelölt területeken 2019. június 24. és július 10. között kell elvégezni kézi szüretelessel a zöldszüretet. 2019. július 11. utáni bejelentés a támogatás elvesztését okozza! A zöldszüret során levágott fűrtöket a Kincstár által elvégzett utólagos ellenőrzésig az ültetvényben kell hagyni.

Mikor fizetik ki a támogatást?

Minden formailag és tartalmilag megfelelő kérelem esetében, a zöldszüret elvégzéséről szóló bejelentést követően a Kincstár helyszíni ellenőrzést végez. Ezen helyszíni ellenőrzés alapján a zöldszüret elvégzésének tényét, továbbá a Kincstár a támogatható terület nagyság mérését is elvégzi. A Kincstár a helyszíni ellenőrzése során a területre vonatkozó összes feltételt ellenőrzi. A támogatás tényleges összegét az ellenőrzés alapján a Kincstár állapítja meg. A jóváhagyott támogatást a Kincstár legkésőbb 2019. november 15-ig fizeti ki. A kifizetett támogatás a termelői csoportok tagjai, valamint a fiatal gazdálkodók esetében az árbevétel részét képezi.

Budapest, 2019. május 24.

Forrás: HNT – Zöldszüreti támogatás-tájékoztató

Felkutatta:
M. Mester Katalin

NAGYÍTÓ ALATT A SZPARI IDEI SZEREPLÉSE

Miután véget értek a küzdelmek a megyei foci-bajnokságokban, rendhagyó módon, most egy értékelést írok egyesületünk korosztályos csapatainak tavaszi szerepléséről. Férfi felnőtt és U19-es csapatunknak tavaszra 13 bajnoki mérkőzés maradt, miután ősszel lejátszottak kettő előrehozott fordulót. Első számú alakulatunk 17 mérkőzés után 15 ponttal a 14. helyen várta a tavaszt a tabellán. A minimálisan kitűzött cél a vezetőség részéről, a biztos bennmaradás kiharcolása volt. Az őszi négy győzelem, három döntetlen és 10 vereséghez – 15 megszerzett pont – képest, tavasszal 5 győzelem és három döntetlen mellett 5 vereséget gyűjtöttünk. Az így megszerzett 18 bajnoki pont nemcsak a biztos bennmaradáshoz volt elég, hanem ahhoz is, hogy stabil középcsapattá váljunk. Egy sikeresen megvívott szezonzáró mérkőzéssel a 8. helyet is meg tudtuk volna szerezni, de tudjuk, hogy a futballban sincs „ha” kezdetű mondat. Szezonzáró szereplésünket folyamatos sérülések és eltiltások nehezítették. Csepregi Andrásnak, Németh Patriknak és Keringer Máténak gyakorlatilag az egész idényt a lelátóról kellett végignézni sérülésük miatt. A csapat házi gólkirálya az elmúlt évekhez hasonlóan Szakonyi Stefán lett 23 találattal. A tavasz legjobb teljesítményét hazai pályán a Balatonalmádi felett aratott 2:0-s siker alkalmával nyújtotta a csapat. Negatívumként a szezonzáró lejátszott két hazai mérkőzésen begyűjtött nagyarányú vereségeket tudnám példaként említeni. Ezen a két mérkőzésen nem elsősorban a vereségek mértéke (Veszprém 0:10; Tihany 1:5) volt bosszantó, sokkal inkább az, hogy játékosaink fejben feladták a mérkőzéseket, ami semmilyen szinten nem megengedhető. Csapatunk tavaszi teljesítményének értékét növeli, hogy a Veszprém Megyei Kupán a végjátekig versenyben voltunk. Ebben a sorozatban öt mérkőzést játszottunk és négy győzelem után a döntőben a Veszprém csapata állított meg minket, amiért méltán büszkéek voltunk csapatunkra, játékosainkra. Összegezve a 2018-2019-es bajnokságot azt mondhatom, a lehetőségeinket figyelembe

véve nem „futott” rossz évet felnőtt csapatunk. Ugyanannyi pontot szereztünk, mint egy évvel korábban, csak idén egy NB III-as Veszprémmel megerősödött bajnokságban értük el ezt az eredményt, viszont a tavalyi 12. hellyel szemben, ebben az évben a 10. helyen zártunk. Természetesen edzőként azt mondom, hogy még több van a csapatban, elégedett nem vagyok a teljesítményünkkel, de bízom abban, illetve hiszek a srácokban, hogy a következő bajnokságban még egy szinttel feljebb tudunk lépni.

Utánpótlás csapataink idei szereplését értékelve, először Sándor László U19-es korosztályát szeretném „nagyító” alá venni. Az egyetlen versenyző korosztályunk, amelyik az előző évhez képest kevesebb pontot szerzett, mint egy évvel korábban. A 14 csapatos mezőny 10. helyét szerezték meg fiataljaink 30 begyűjtött ponttal. Kollégám állandó létszámproblémákkal küzdött. Sajnos, a mai fiatalokra általánosságban elmondható, hogy nem alakul ki bennük a kötelességtudat, az edző és a játékosok iránti tisztelet, nem beszélve a játék iránti tiszteletéről, alázatról. A jövőre tekintve biztató jel, hogy a csapat nagy része még a legfiatalabbak közül való, akik ebben a korosztályban szerepelhetnek, így még bőven van lehetőségük a fejlődésre. A csapat házi gólkirálya 13 találattal Orsós Ferenc Richárd lett. Ricsi a bajnokság végére már a felnőtt csapat egyik meghatározó játékosává vált.

U16-os csapatunk a tavalyi nyolccsapatos bajnokság utolsó helyén végzett 6 megszerzett ponttal. Idén viszont 10 csapat szerepelt ebben a korosztályban és fiataljaink a 7. helyen zártak 22 pontot gyűjtve. A ősszel elért 7 pontot alaposan túlszárnyalták Tahin József tanítványai, hisz a tavaszi 9 mérkőzésükből 5-öt megnyertek, így 15 pontot gyűjtöttek. A csapat házi gólkirálya Orsós György lett 28 találattal.

Legfiatalabb versenyző korosztályunk a megyei U14-es bajnokság ezüstérmét szerezte meg, ami egészen kiváló eredmény. Egyedül az FC Ajka tudta megelőzni Illés Norbert csapatát. A veret-

lenül bajnok ajkaiak, bár oda-vissza megverték csapatunkat, két igen szoros mérkőzésen tudott csak felülkerekedni rajtunk. A házi gólkirály 17 találattal Orsós Benjamin lett és csak egy találattal maradt le tőle Bogdán Renátó. Az itt versenyző játékosaink nagy része a Bozsik-program U13-as kiemelt csoportjában is szerepelt és ott is rendkívül eredményes, sokszor nagyon tetszetős játékot mutattak be a fiúk.

Szintén a kiemelt csoportban szerepelt Tahin József irányításával U11-es korosztályunk is. A legfiatalabb csapataink (U7-es; U9-es korosztály) a Bozsik-program Grassroots fesztiváljain vettek részt. Ezek a rendezvények még csak játékos gyakorlatok szerepelnek a fesztiválok programjában, hisz elsődleges cél a játék megszerettetése, a sportág megismertetése.

Női csapatunk ebben az évben egy nagyon csonka bajnokságban vett részt. Az ötszapos mezőnyben a negyedik helyet szerezte meg Scheily József alakulata 6 pontot gyűjtve. A jövőre nézve mindenképp biztató, hogy az elmúlt fél évben több fiatal kezdte el a labdarúgást, többen még nem is szerepelhettek idén a felnőtt bajnokságban koruk miatt.

Amire büszke vagyok és büszkéek lehetünk, hogy egyre több fiatal jelentkezik focizni. A legfontosabb feladatunk a legkisebbeknél, hogy megszeressék a focit. Ha ez sikerült, akkor már garantált lehet a szakmai fejlődés. Sajnos a lemorzsolódás itt is jelen van, ez kivédhetetlen, de azon dolgozunk, hogy új játékosok bevonásával ez ne legyen érzékelhető.

Itt is szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak az egyesületért „dolgozó” minden játékosnak – legkisebbektől a legnagyobbakig –, az egyesület vezetőinek, edzőinek, játékosaink szüleinek, hogy ebben az évben is segítették munkánkat. Nem utolsósorban szeretném megköszönni azoknak a szurkolóknak a biztatását és kitartását, akik valóban a Szpariért szurkolnak hétről hétre.

Cserna Róbert

AZ ÉN FOCIM

„AZ IDŐSEKNEK; HOGY EMLÉKEZZENEK, A FIATALOKNAK; HOGY MEGISMERJÉK ELŐDEIK KORÁT”

A megyei labdarúgó bajnokság végeredménye: 10. hely Devecser SE, 30 mérkőzés, 9 győzelem, 6 döntetlen, 15 vereség, 33 pont. Ezek a múlt szezon eredményei. Én most még jobban visszamegyek a múltba. Hogyan, hogyan sem, kapus lettem az iskola csapatában az Ajka elleni meccsen. Úgy láttam középről, hogy a két kapufa elérhetetlen távolságra van tőlem, a felső lécpedig a felhőket súrolja. Jó reflexem indokolhatta a posztomat. Ám a magasságom, illetve az alacsonyságom szemet szúrt az ellenfél tanár-edzőjének. „Rúgjátok fel a kapuba a labdát!” – hangzott az utasítás. Hát, igen. Kaptam 7 gólt. Sokáig beleborzongtam, ha kapufát láttam. Jobb volt nekem otthon az udvarban rúgni a „labdát”, amely összegyömösölt papírból és némi kötözspárgából állt. Az sem tartott rövidebb ideig, mint a nagylábujamon a bőr és a köröm. Labdaanyagként zokni és harisnya szóba sem jöhetett, mert azt továbbhasználásra mindig megstoppolták szüleink. Különben is csak egy pár, jobb helyeken két pár volt belőlük. Minek több? A hidegebb időkre elég, nyáron meg bűn lett volna zoknit koptatni. De focizni mindig kellett. Az első munkahelyemen is. Az alig 300 lelkes Orosziban bőven volt egy csapatra való ifjú. (Akkoriban még alig hagyta el fociképes (-korú) fiatal a faluját!) Néhány nap alatt együtt volt a „csapat.” De nem volt miben játszani. Pénzgyűjtő útra (kéregetni) indultunk, amelynek eredményeképpen hamarosan gyönyörű kék-piros mezben feszítettünk (csukára csak később jutott). Vidéki mérkőzéseinkre biciklivel, szerencsésebb esetben traktorral mentünk a „kertek alatt”. Aztán a felszereléssel együtt lassan én is kiöregedtem a játékból, de a szurkolásból nem. Édesapám példáját követtem, aki minden mérkőzésről berekedve érkezett haza, mert baráti társaságával 90 percen át buzdították a fiúkat. Anyázás csak ritkán fordult elő. A szurkolók (köztük én is) kedve együtt hullámozott a csapat teljesítményével. Hogyan, hogyan sem, de ez mindig összefüggött a Meggyesre besorozott katonák érkezésével, távozásával. A nagyszerű

helyiekhez; Szövérfi testvérek, Weber „Szila”, Baráth „Jumpe”, Horváth „Kese”, stb. menő „idegenlégiósok” érkeztek. Magyarok! Neves csapatokkal pl. Dorog, VIDEOTON, Országgyűlés válogatottja (köztük néhány válogatott: Ilku, Disztl, dr. Fenyvesi...) ellen játszottak izgalmas meccseket. Azóta nagyot változott a foci. Most a világ minden tájáról elképesztő pénzekért cserélnek gazdát a menők. Így fordulhat elő, hogy az NB I-ben egy magyar csapat 9 idegenlégióssal és 2 magyarral játszik bajnokit. A magyar játékosok java pedig külföldön kergeti a bőrt, szintén nagy pénzért. Nem is próbálom megérteni, csak nyugtázom: többmilliárdos stadionok, sokmillió játékos és edzők, néhány száz, jobb esetben pár ezer néző. (Tisztelet a kivételnek!) Szívesebben nézem kis óvodásaink, iskolásaink kezdeti csetlő-botló igyekezetét, hogy megszeliítsék a folyton ugráló labdát. Szeretem látni Barnus unokám nagyszerű centerhalf (középhátvéd) játékát és a többiek elszánt akarását. Élvezem, amikor a csapatok játsszák a focit, és, ha még jókedvre is derítenek az már külön nagyszerű. Hajdanában volt egy követ-sóvány bulimeccs. Nehezen bírtak egymással. A soványak gyorsak voltak, a kövérek szélesek. Hanem a hórihorgas csatár megunt a 0:0-t és a saját térfelén belebikázott a labdába. Az ellenfél százegynéhány kilós kapusa nagy terpeszel biztosította a stabilitását, majd kezdett előredőlni, amelyben méretes hasa akadályozta. Mire a keze leért, a labda lábai között a kapuba szédelt. Gól! És kitört a nevetés. Az öreg Várkert sem hallott még ilyen hahotázást. Mégiscsak szórakoztató játék a foci. „Régi idők focija” – egy kis emlékeztető „idegennyelvű” szótár: bekk=hátvéd (Buzánszky), centerhalf=középhátvéd (Lóránt), half=középpályás (Bozsik), összekötő (Puskás), center=középcsatár (Hidegkuti), ofszájd=les, taccs=bedobás, korner=szöglet, henc=keresés, dancs=szabálytalanság, stukk=fejes, taccsbíró, partjelző=asszisztens, vinkli=a kapu felső sarka. Dehát nem az elnevezés, hanem a játék a fontos, ahhoz pedig a kifejezések nélkül is mindenki ért.

Váti Ferenc

A közelmúlt jeles devecseri csapata
Fotó: Váti Ferenc

KÖNYVAJÁNLÓ

Felnőtteknek:

Elin Hilderbrand:
Amerikai paradicsom

Laurelben, Belindában és Scarlettben csupán két dolog közös: exférjük, a New York-i sztárséf, Deacon Thorpe iránt érzett, múlhatatlan szerelmük és az egymás iránt érzett gyűlöletük. Deacon váratlan halála miatt azonban most kénytelenek találkozni. A férfi végakarata szerint a búcsúztatására a teljes, rendhagyó módon működő családja gyűljön össze a számára legkedvesebb helyen, az AMERIKAI PARADICSOM nevet viselő családi nyaralóban. A három nőnek nem könnyű félretenni a nézeteltéréseiket, mivel mindannyian megkülönböztetett helyet akartak maguknak Deacon életében. Mielőtt a kényszerű összezárás véget ér, rengeteg váddal, hazugsággal és könnyel teli, őszinte beszélgetés és dráma zajlik le a házban, s ezek az események furcsa módon valószínűtlen köteléket alakítanak ki közöttük. Miközben a család végső búcsút vesz a szeretett férfitől, a napvilágra kerül titkok ellenére, vajon képesek lesznek-e őszintén Deacon tiszteletére emelni a poharukat?

Gyerekeknek:

Terri Libenson:
Láthatatlan Emmie

A sulis néha szívás, még akkor is, ha próbálsz észrevétlenül maradni. Ám a baj néha akkor is utolér, ha semmi rosszat nem csináltál. Emmie csendes, visszahúzódozó, szinte már láthatatlan a többiek számára, de ezt nem is bánja. Ám amikor egy viccből megírt szerelmes levelet elhagy az iskola folyosóján, hirtelen minden megváltozik. Ugyanis a vallomás a sulis (és a világ!) legmenőbb, legcukibb srácának, Tylernek van címezve, és aki ezt megtalálja: a galaxis legalsóbb, legpletykásabb bajkeverője, Joe. A hír futótűzként terjed, és Emmie-nek szembesülnie kell vele, hogy már az egész sulis rajta röhög. Kétségbeesetten próbálja túlélni ezt a napot, és közben nem is sejt, hogy hamarosan olyan valaki kel a védelmére, akire álmában sem gondolt volna...

Devecseri Városi Könyvtár
és Művelődési Ház
Nyitvatartás:
H-K: 12-17 Sz: Szünnap
Cs-P: 9-17
Szo: 8-12 (tanítási időben)

MOSOLYPERCEK

Az isteni szülő

Két régi barát beszélget:

- Na, milyen érzés szülőnek lenni?
- Mintha isten lennék!
- ?

- Nem számít, mit mondok, úgysem hallgatnak rám, nem számít, mit kérek, úgysem teljesítik, de ha kell valami nekik, azonnal esdve hívnak. Néha még könyörögnek is...

Állásinterjú a főnök azt mondja a jelentkezőnek:

- Elég magas fizetést kér ahhoz képest, hogy nincs semmi szakmai gyakorlata.
- Azért uralom, mert gondolja meg, milyen nehéz lesz úgy elvégezni a munkát, ha nem tudom mit is kell csinálnom...

Mateklecke

A tanító néni a rendőr gyereket kérdezi:

- Pistike, az volt a feladat, hogyha valaki 5 km-t tesz meg gyalog 1 óra alatt, akkor mennyi időre van szüksége 18 km megtételéhez?
- A papám segít a megoldásban, de még nem ért vissza...

Gyűjtötte: M. Mester Katalin

GÓLYAHÍR

2019 májusában született:

Rózsavölgyi Ádám és Gál Adrienn kislánya: **Dóra** (05.09.); Somogyi Ádám Ottó és Baráth Dzsénifer kislánya: **Ádám Balázs** (05.12.)

Sok szeretettel köszöntjük városunk legifjabb lakóit! Jó egészséget kívánunk mindannyiuknak!

(A személyiségi jogok védelme miatt, rovatunkban csak azon újszülöttek neve szerepel, akiknek szülei ehhez írásban hozzájárultak. Megértésüket köszönjük! – a szerk.)

**MINDEN ÓRÁBAN
ELADUNK EGY INGATLANT.
HIVJON MINKET
06 70 454 51 13
AZ ÖN INGATLANÁT IS ELADJUK!**

**1,8%
+ÁFA-TÓLI!**

**OTHON
CENTRUM**

MEGBIZHATÓ EREDMÉNYEK SZÁZAI!

ÁZ EV MINDEN EGYES
MUNKANAPJÁN

HIRDESSZEN NÁLUNK!

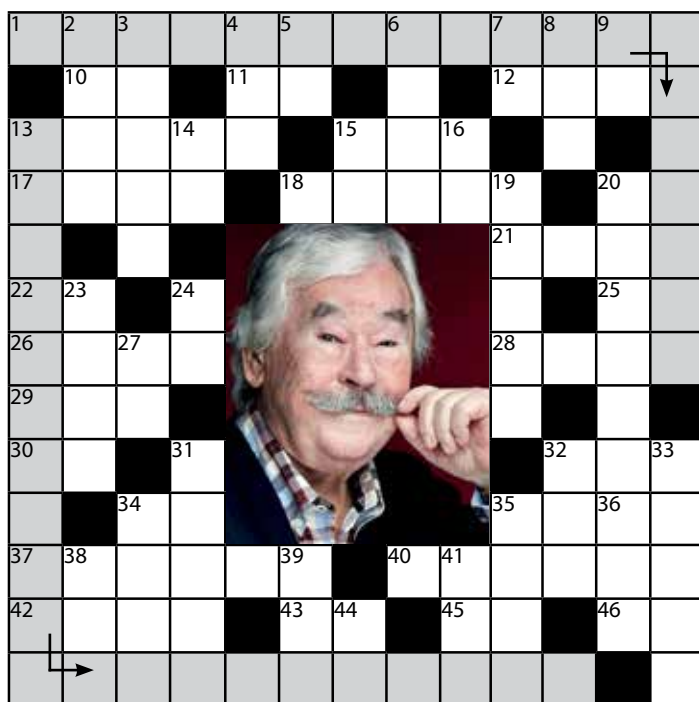
Hirdetések, köszönetnyilvánítások, jókívánságok díjai:

- Teljes oldal (1/1): 35 000 Ft
- Fél oldal (1/2): 18 000 Ft
- Negyed oldal (1/4): 9 500 Ft
- Nyolcad oldal (1/8): 5 000 Ft
- Tizenhatod oldal (1/16): 2 600 Ft
- 4 x 4-es területű: 1 400 Ft
- Apróhirdetés (20 szóig): 600 Ft

A hirdetési szöveget a könyvtár információs pultjánál lehet leadni.

REJTVÉNY

CSUKÁS ISTVÁN:
TANÉVZÁRÓ

VÍZSZINTES: 1./ A megfejtendő rejtvény első része (Zárt betűk: F, R, R, A, B, T) 10./ Rénium vegyjele 11./ Állóvíz 12./ Bányáureg 13./ Égiháború 15./ A tenor és a mezzoszoprán között elhelyezkedő hangfekvés 17./ Van ilyen ige 18./ Univerzum 20./ Hosszú ütem 21./ Eszes 22./ Díjtétel 25./ Réka páratlanjai! 26./ Tölgyfa termése 28./ ...ruhában (Magyar film, 1957) 29./ Kén, nitrogén, oxigén vegyjele 30./ Zúg szélei! 34./ Időszámítás előtt 35./ Gyaloglás 37./ Erős, hosszan tartó fejfájás 40./ Van ilyen nyakkendő 42./ Tájékoztató 43./ Előd 45./ Arad eleje! 46./ Fába vés

FÜGGŐLEGES: 2./ Zsendül 3./ ... kürtje (Jászberény) 4./ Spanyolország, Törökország autójale 5./ A vakáció vége! 6./ Szükséges 7./ Svédország, Ausztria autójale 8./ Bobához közeli település 9./ Etna közepe! 13./ A megfejtendő rejtvény második része (Zárt betűk: D, E, N, I, Á, A) 14./ Asztácium vegyjele 15./ Ausztria, Olaszország autójale 16./ Határ része! 19./ A vargánya is ez 20./ ... szakadtából kiabál 23./ Rendfokozat 24./ Lék szélei! 27./ Kiütés a bokszból 31./ ... Gyula (Kétévi vakáció írója) 32./ ... Katica (Gárdonyi Géza devecseri szerelme) 33./ Ölel 34./ Úgy van 35./ Fátum, végzet 36./ Halotti lakoma 38./ Vízkő közepe! 39./ Házasság 41./ Címermadár 44./ Sál szélei!

Czeidl József

Meggyeserdő
HASZNÁLTCIKKPIAC
Devecser

minden hétfőn, szombaton 4:00-14:00
óraig, vasárnap 7:00-13:00 óráig nyitva